

TIMO NIKKILÄ

UUSI AIKA

Utopia vai ratkaisu ihmiskunnalle

ME OLEMME PULASSA

Meidän on saatava takaisin uskomme tulevaisuuteen ja hyvän elämän mahdollisuuteen, jotka olemme nyt kadottaneet elämästämme.

Me tarvitsemme takaisin luottamuksemme maailmaan, joka on kohtaamassa ongelmia, jotka uhkaavat elämäntapaamme ja jopa olemassaoloamme.

© Timo Nikkilä 2020

SISÄLLYSLUETTELO

Alkusanat.....	6
Nyt on aika valita	7
Me olemme pulassa	10
Ihmiskunnan kohtalonhetket ovat käsillä.....	11
Tarvitsemme uuden ”suuren kertomuksen”	15
Teemmekö me tavalliset ihmiset muutoksen.....	17
Emme halua muutosta	21
Tiedon puutteesta ei ole kyse.....	23
Kulutusta ei kyseenalaisteta	25
Onko vaihtoehtoa kulutuksen pienentämiseksi	26
Välttämättömyydestä on tehtävä hyve	28
Me olemme itsemme suurin uhka	29
Ylilyöntejä ennen murrosta uuteen aikaan	33
Me tarvitsemme nyt paniikkia.....	35
Ilmastonmuutos on haaste ihmisyydellemme	37
Onko katastrofi vältettävissä, paljonko on aikaa.....	38
Analyysi ilmastonmuutoksen hoidosta nyt	41
Nuorten ilmastolakkoilu on ”vallankumous”	44
Nuoret ovat tulevaisuus, me aikuiset elämme historiassa.....	47
Uusi aika	53

Utopiaa vai mahdollisuus pelastaa itsemme	54
Uusi aika on erilainen ”liike”	57
Tarvitsemme isoja muutoksia.....	60
Tarvitsemme nyt uutta aikaa.....	61
Kun me muutamme, maailma muuttuu.....	64
Mistä nousee uusi ihmisvelvollisuuksien liike	68
Mitä siis tilalle tällä kertaa.....	70
Eikö olisi jo aika	72
Miksi ja miten ”uuteen aikaan”	75
Meidän tulee tunnustaa tosiasiat.....	77
Mitä uusi aika tarjoaa meille	79
Mitä mahdollisuuksia uusi aika tarjoaa	81
Mitä nykyisen elämänmallimme tilalle.....	83
Ristiriidat, joihin uusi aika tarjoaa ratkaisuja	84
Valistunut itsestä vapaa anarkismi	87
Vapausaate, joka vie uuteen aikaan	88
Kapitalismin jälkeen - VIVA!.....	91
Valistunut yhteiskunta.....	94
Tarvitsemme uutta elämän paradigmaa	100
Gloaalit tavoitteemme	106
Uuden ajan teesit.....	110
Me olemme pulassa.....	111

Me tarvitsemme elämän paradigman muutoksen	112
Elä ja anna muiden elää	113
Maailma muuttuu, kun me muutumme	114
Me kehitymme ja menemme eteenpäin	116
Uusi elämäkeskeinen ihmisyyys on kaiken perusta.....	116
Lopuksi	118
Meillä on unelma uudesta ajasta.....	119
Päätös, jonka teemme sydämessämme	120

Nykyinen maailma on jo kuollut – se on elossa vain vanhasta tottumuksesta ja pinnalta tarkastellen, mutta henki siitä on jo hävinnyt. Kulissit ovat paikallaan ja näytelmä jatkuu, mutta juoni on kadonnut.

Me elämme nyt maailmassa, joka on ajautunut jyrkkään ristiriitaan luonnon kanssa. Meidän tulee aloittaa kestävä vetäytyminen ja annettava luonnolle takaisin siltä lainaamamme ja hyväksikäyttämämme maa-alueet ja luonnonvarat ja annettava luonnon itsensä palautua entiseen loistoonsa.

Meidän tulee vetäytyä kestävästi nykyisestä ylikuluttamiseen perustuvasta elämäntavastamme uuteen, elämälle myönteiseen, elämäniloiseen ja kestävään elämäntapaan – ei sen takia, että haluamme sitä, vaan siksi, että nyt on pakko.

ALKUSANAT

Me voimme päästä irti nykyisestä kestäättömästä elämäntavastamme ja maailmastamme ja luoda uuden maailman, joka ei ole enää ristiriidassa oman itsemme ja tulevaisuutemme kanssa.

Nyt on aika valita hyvä elämä ja tulevaisuus, joka on mahdollinen.

Nyt on aika valita

Olemme lähestymässä vääjäämättä hetkeä, jolloin joudumme tekemään valinnan: alammeko radikaalisti sopeuttaa länsimaista elämäntapaamme luonnon ja elämää ylläpitävien järjestelmien kantokykyyn ja uusiutuvien luonnonvarojen mahdollistamalle kestäväälle tasolle, vai annammeko luonnon ja oman elämämme perustan tuhoutua ja tehdä lopulta elämästämme kamppailua eloonjäämisestä? Myös se on valinta, jos emme tee mitään, vaan jatkamme kuten tähänkin asti ja kasvatamme luonnon rasiustamme entisestään.

Kollektiivinen itsesuojeluvaistomme ei ole vielä herännyt siinä määrin, että tämä valinta olisi meille kaikille itsestään selvä. Siksi yhä useammat meistä joutuvat tekemään tämän valinnan epäitsekäästi, vastoin omaa maailmankuvaansa ja totuttua elämäntapaansa, jota pidämme itsestäänselvytenä ja oikeutenamme. Valinta on tehtävä pian, sillä muuten ajaudumme ihmisten, kansakuntien, valtioiden ja jopa maanosien välisiin resurssisotiin, joissa pyrimme varmistamaan itsellemme osan jäljellä olevista luonnonvaroista, kun ne eivät enää riitä kaikille.

Tällä hetkellä jo miljardit ihmiset joutuvat elämään ilman puhdasta vettä ja riittävää ravintoa. He ovat kuitenkin liian heikkoja aloittaakseen kamppailun länsimaita ja muita kehittyviä maita kohtaan, jotka yhä kasvavassa määrin käyttävät uusiutuvia ja uusiutumattomia luonnonvaroja yli

oman osuutensa. Kun puhdas vesi, ravinto ja muut elämälle välttämättömät luonnonvarat alkavat käydä vähiin länsimaissa ja kehittyvissä maissa, niin silloin resurssisodat ovat vääjäämättä edessämme.

Konkreettisen tästä tekee arvio, että nykyisellä ilmastonmuutoksen tahdilla maapallomme lämpötila nousee noin neljä astetta, ja silloin maapallomme kykenee elättämään 2–4 miljardia ihmistä. Onpa Nasan entinen tutkija James Lovelock ennustanut, että se olisi vain 1 miljardi. Tämä väestön vähentyminen ei varmasti tapahdu rauhaisasti ja sovussa. Se on kaikkien sotaa kaikkia vastaan. Se on kamppailua eloonjäämisestä voimalla, jota emme ole aiemmin nähneet ja kokeneet.

Jokainen meistä voi tehdä tämän valinnan ja jos se vaatii erityistä epäitsekkyyttä ja uhrautumista, niin sitä arvokkaampi ja kunnioitettavampi tämä valinta elämän puolesta on. Meidän, jotka olemme jo eläneet modernin maailmankuvamme loppuun asti ja pystymme kulutuksemme ja elämäntapamme muuttamaan omasta sisäisestä tahdostamme ja välttämättömyydestämme mahdollisimman kestäväksi, pitää ymmärtää, että kaikille tämä valinta ei tule olemaan helppo. Siksi meidän tehtävämme on toimia esimerkkeinä ja kannustaa muita tähän vaativaan valintaan, josta lastemme ja tulevien sukupolvien elämä on kiinni.

Kun tarpeeksi moni valitsee oman elämänsä aineellisen kulutuksen kohtuullistamisen, niin taloudellinen järjestelmä ja yhteiskunnallinen rakenne

hyvinvointipalveluineen joutuvat sopeutumaan tähän uuteen elämäntapaan. Luonnollisesti kohtuullistaminen tarkoittaa aineellisen elintasomme pudotusta ja oman vastuumme kasvamista elämästämme ja läheisimmistämme, mutta se ei tee elämästämme onnettomampaa tai merkityksettömämpää, päinvastoin. Kun vapaudumme materialistisesta maailmankuvastamme ja arvoistamme, niin alamme huomata, mikä elämässä on olennaista ja mistä se todellinen onnellisuus löytyy. Se löytyy elämästä itsestään, joka on vapaata, luonnollista ja kestävää. Elämästä, jolla on tulevaisuus, ja joka on mahdollinen.

Lopultahan on kyse siitä, keitä varten elämme. Elämmekö mahdollistaaksemme tuleville sukupolville myös oikeuden elää turvallista ja perustarpeet tyydyttävää elämää maailmassa, joka on kestävä ja sosiaalisesti vastuullinen, vai elämmekö nauttiaksemme itse elämästä, jonka muilta ja tulevilta sukupolvilta elämäntapamme vuoksi kiellämme?

Valinta ei ole helppo, mutta me itse päätämme ihmiskuntamme tulevaisuudesta. Onko se kestävä ja mahdollinen vai jatkammeko katkeraan loppuun asti. Toki maailmassamme on paljon lyhyen tähtäimen ongelmia ja haasteita, mutta jos tuhoamme elämämme perustan käyttäessämme maapallon luonnonvarat loppuun, niiden ratkaisemisella ei ole enää merkitystä. Nyt on aika keskittyä olennaiseen ja tehdä valinta elämän puolesta.

ME OLEMME PULASSA

Meidän luontainen pyrkimyksemme hallita luontoa ja toimia omaksi eduksemme, on saavuttanut sellaisen voiman ja tehokkuuden, että evoluutio ja luonnon itsesäätelymekanismit eivät pysty tätä enää hallitsemaan ja korjaamaan, ei ainakaan ihmisen aikaperspektiivissä.

Olemme luoneet tilanteen, jossa tulee pohdittavaksi Pentti Linkolan esittämä toteamus "Onko ihminen mahdollinen laji?"

Tulemmeko ihmiskuntana häviämään muiden sukupuuttoon ajamiemme lajien kanssa ja jäämään uohduksiin luonnon evoluution merkillisenä poikkeuksena vai emme?

Ihmiskunnan kohtalonhetket ovat käsillä

Ilmastonmuutos ja luonnon elinvoiman radikaali väheneminen ovat haastamassa meidät. Olemme pulassa.

Mutta miksi olemme pulassa, mistä löydämme ratkaisun, mitä meidän tulee nyt tehdä?

Uusi aika tarjoaa meille ratkaisun, kun oivallamme oman todellisen ihmisyytemme ja luonnollisen yhteytemme toisiimme ja elämään itseensä. Kun etenemme elämämyönteisiin uuden ajan maailmankuviin ja arvoihin.

Meidän tulee avautua elämälle ja sen eteenpäin vievälle luovalle voimalle, jotta voimme löytää ratkaisun ihmiskuntamme suurimpaan haasteeseen.

Meillä on edessämme monta globaalia haastetta:

- fossiilipäästöjen aiheuttama ilmastonmuutos, joka muuttaa osan maapallostamme asumiskelvottomaksi, luo sään ääri-ilmiöitä ja ilmastopakolaisuutta sekä ajaa luonnon eliöt ja eläimet yhä ahtaammalle liian nopean muutoksen vuoksi,
- ylikulutuksen ja siitä syntyvien jätteiden ja saasteiden ilmassa, maalla ja merissä aiheuttama luonnon ekosysteemien tuhoutuminen ja lajien 6. sukupuuttoaalto,
- informaatioteknologian ja massadata-algoritmien luoma kyky hallita meidän päätöksentekoamme ja vapaata tahtoamme,

- tekoälyn ja robotiikan luoma työpaikkojen ja siten elannon menetys ja suuren "tarpeettomien" massan syntyminen,
- bioteknologian ja biometrisen datan luoma kyky hallita ja muokata dna:ta, ihmisen kehoa ja aivoja, elämää ja parantaa sitä niiden ihmisten osalta, joilla on siihen varaa,
- populistinen ja nationalistinen politiikka, joka ajaa meidät itsekkyyteen ja toistemme kimppuun, kun pyrimme turvaamaan suuremman osan itsellemme niukuudesta, joka syntyy luonnonvarojen ehtyessä,
- uusliberalistinen ja kapitalistinen talousjärjestelmä, joka johtaa rikkaiden rikastumiseen ja varallisuuden kerääntymiseen pienelle eliitille,
- terveydentilamme heikentyminen elämisen stressin, medikalisoitumisen ja ympäristön kemikalisaation vuoksi, kun olemme kadottaneet yhteyden omaan itseemme ja luontoon ja
- ydinsodan uhka, joka voi syttyä muiden uhkien vuoksi.

Tai jokin muu yllättävä katastrofi.

Jos käsittelemme näitä kaikkia haasteitamme erikseen ja haemme niihin ratkaisuja erikseen, niin olemme loputtomassa "suossa". Emme pysty luomaan ratkaisuja, jotka estäisivät uusien globaalien kriisien ja ongelmien synnyn.

Vain muuttamalla sitä todellisuuskäsitystä ja maailmankuvaa, joka nykyisen maailmamme ja sen

haasteet on luonut, voimme ratkaista ne tavalla, joka on kestävä ja estää myös uusien ongelmien syntymistä.

Edessämme on ekologinen, sosiaalinen ja taloudellinen kaaos, joka voi johtaa resurssisotiin, väkivaltaan, ääri liikkeiden nousuun ja ajaa meidät raadolliseen eloonjäämisteluun.

Taloudelliset, sosiaaliset, poliittiset ja yhteiskunnalliset rakenteet ja vallankäyttö puolustavat nykyistä elämäntapaamme ja saavutettuja etujamme. Ne (niissä toimivat ihmiset) eivät ole oikeasti valmiita eikä halukkaita suunnan muutokseen, joka nyt tarvitaan.

Rikkaiden maiden kansalaiset eivät ole myöskään valmiita elämäntapamuutokseen kuin vähäisessä määrin ja köyhissä maissa ei ihmisillä riitä muutokseen voimia, eikä kiinnostusta arjen ollessa jo riittävän haastavaa ja jopa päivittäistä selviytymistäistelua.

Sosiaalinen ja taloudellinen sekä ilmastonmuutoksen edetessä myös alueellinen eriarvoisuus eri puolilla maailmaa tulevat lisääntymään ja maapallon väestö jakaantuu yhä selvemmin rikkaisiin maihin ja rikkaisiin, jotka puolustavat omaansa varallisuutensa avulla ja köyhiin maihin ja köyhiin, jotka yrittävät vain selvitä hengissä.

Tulemme näkemään eri laajuisia ekologisia, sosiaalisia ja taloudellisia romahduksia ja kaaoksia eri maissa ja globaalisti, kun ilmastonmuutos ja luonnontuho etenevät

ja vaikeuttavat elämää ja mm. veden saantia ja ruoantuotantoa eri puolilla maailmaa.

Tähän kaikkeen heräämme mahdollisesti, mutta liian myöhään.

Samanaikaisesti eri puolilla maailmaa syntyy uutta kestävämpää elämäntapaa ja yhteiskunnallisia ratkaisuja luovia ja tukevia yhteisöjä, mutta ne jäävät paikallisiksi, eivätkä muuta isoa kuvaa.

Vaikka on vaikea nähdä mitään positiivista nyt, niin aina on mahdollista, että luonnontilan nopea heikentyminen ja sen aiheuttamat katastrofit herättävät meidät ja saavat meidät tekemään pakollisen suunnanmuutoksen elämäntapaamme, ja nopeudella ja voimalla, joka pysäyttää tuhon kärjistymisen ja aloittaa pitkän elpymisen.

Myös talous- ja finanssijärjestelmän täydellinen romahtaminen voi pakottaa rakentamaan kokonaan uuden tavan järjestää resurssien jako maailmassa, joka nyt perustuu rahaan ja valtaan. Romahdus antaisi myös lisää aikaa luonnolle, koska globaali talous ja kulutus sen mukana romahtaisivat.

Mikäli luonnontuho ei etene niin nopeasti kuin miltä nyt näyttää, niin nykyinen nuorten sukupolvi tulee "valtaan" ja nykyiset usein muutosta vastustavat tahot ovat eläkkeellä tai kuolleet seuraavien 10-30 vuoden kuluessa. Silloin muutos voi tapahtua nopeastikin ajan hengen muuttuessa

radikaalisti. Edellytyksenä on, että nuorten kehitys kohti uutta aikaa jatkuu luonnollisesti eikä se esty.

Ehkä nykyinen järjestelmän ja muutoksen vastustaminen on vain harhakuva, lyhytaikaista ja pinnallista "muutoskitkaa", joka poistuu nopeasti, kun tilanteemme kamaluus paljastuu kaikille. Pitää myös muistaa, että n. 20 vuotta sitten ei ollut internetiä eikä älykännyköitä, joiden avulla nyt hoidamme suuren osan elämämme toimista. Ja koska kehitys on kiihtyvää, niin jokin "uusi tapa" voi meidät yllättää nytkin.

Tai sitten luonnontuho on niin nopea, peruuttamaton ja dramaattinen, että mitään ei voida tehdä, vaikka haluaisimme ja yrittäisimme. Eläminen maapallolla tulee lähes mahdottomaksi seuraavien 30-50 vuoden sisällä. Sitä mahdollisuutta, että pelastuisimme nykyisen elämäntapamme vallitessa, en näe – iso muutos tulee joka tapauksessa.

Tarvitsemme uuden ”suuren kertomuksen”

Maailmankuvamme on se ”suuri kertomus”, jonka kautta arvioimme ja tulkitsemme maailmaa, päätämme mikä on oikein ja mikä väärin, mikä hyvää ja paha, mikä tavoiteltavaa ja mikä vältettävää. Maailmankuvamme luo todellisuutemme ja antaa elämällemme raamit. Tiedostimme sitä tai emme.

Maailmankuvamme on syntynyt opituista ja opetetuista uskomuksista, jotka ovat aiemmille sukupolville olleet riittäviä ja tarpeellisia, turvallisuutta luovia ja elämää

määrittäviä ”totuuksia”. Nyt maailma on kuitenkin muuttunut siinä määrin, että nämä uskomukset ovat viemässä meidät ”ojasta allikkoon”.

Meidän on vaihdettava maailmankuvamme ja luovuttava meille tuhoisista uskomuksistaamme. Meidän on luotava uusi, elämälle myönteinen, vapaata ihmisyyttä kunnioittava ja ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntapaa tukeva kertomus. Kertomus uudesta ajasta ja maailmasta, joka on mahdollinen.

Tämä on mahdollista, kun haastamme itsemme näkemään ympäröivän maailman ja oman sisäisen todellisuutemme sellaisena kuin ne ovat. Ymmärrämme, että uskomuksemme ovat luoneet nykyisen kestäättömän maailmamme ja elämäntapamme. Me voimme luoda uuden kertomuksen ja löytää maailmankuvan, joka ei ole enää ristiriidassa oman itsemme ja tulevaisuutemme kanssa.

- Ilmasto on epävakaa ja nopeassa muutoksessa,
- finanssijärjestelmämme on uhkapeliä ja romahdusvaarassa,
- talousjärjestelmämme on ahneuden sokaisema ja suuryritysten vallassa,
- yhteiskuntiemme sosiaalinen eheys on rikki,
- poliittinen demokraattinen järjestelmämme on kykenemätön muutokseen ja on talouden talutusnuorassa,
- hyvinvointia luodaan velkarahalla,

- taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus kasvattavat toivottomuutta ja luovat epätoivoisia tekoja,
- sodat, väkivalta ja ilmastonmuutos ajavat ihmisiä pakolaisiksi,
- ympäristömme tila huononee,
- elämällemme välttämättömät luonnonvarat supistuvat,
- resurssisodat uhkaavat

... mutta muuten elämä on ihanaa ja talouskasvu pelastaa meidät.

Tulisiko jo ymmärtää, että maailmankuvassamme on jotakin pielessä, kun saavutuksemme ovat tuollaisia. Maailmankuvamme on ajamassa meidät eloonjäämisteluun ja vahvimman oikeuteen. Sitäkö todella haluamme?

Teemmekö me tavalliset ihmiset muutoksen

Lyhyellä tähtämellä kukaan ei voi meitä pakottaa elämäntapamuutokseen eikä suostuttelu puhumalla selvästikään auta, ja kauhukuvien luominenkin aiheuttaa vain kasvavaa ahdistusta ja vastustamista.

Nopeaa muutosta ei ole odotettavissa myöskään poliitikkoja painostamalla, koska painostajia on liian vähän, ja politiikka ajaa kuitenkin talouden, kasvun ja hyvinvointivaltion asiaa, johon minkään supistaminen ei kuulu.

Myöskään ympäristöjärjestöt eivät tuo mitään muutosta, kuten olemme huomanneet viimeisen 30 vuoden aikana. Paljon yritystä, mutta tuho on vain kiihtynyt.

Yritykset elävät kasvusta ja vaikka tuotannosta ja tuotteista tehtäisiin monella tapaa parempia, kestävämpiä, niin luonnonvarojen kulutus kuitenkin vain kasvaisi, koska edelleen kulutettaisiin se mikä käytössä olevan rahan puitteissa on mahdollista.

Sisäisen vapautumisen edistyminen, joka vapauttaisi meidät turhan ja ylimääräisen kulutuksen tarpeestamme, ja sen laajamittainen toteutuminen ihmisten parissa, edistäisi muutosta. Mutta tämän eteen ei oikeastaan kukaan tee mitään. Elämäntaito- ja henkiset opetukset eivät myöskään sitä tee, vaan kyse on enemmänkin siitä, että niiden avulla pystymme paremmin elämään nykyisessä maailmassa, ei sen muuttamisesta toisenlaiseksi.

Kaikesta huolimatta uskon kuitenkin, että muutos tulee, jos tulee, niin meidän tavallisten ihmisten toimesta. Me tavalliset ihmiset olemme ne, jotka tulevat kärsimään tulevasta kaaoksesta ja ekologisista, taloudellisista ja sosiaalisista romahduksista.

Tavalla tai toisella nyt tarvittava radikaali elämäntapamuutos tulee meidän toimestamme joko hiljaisen vallankumouksen – alamme vain elää toisin – tai sitten kapinoinnin, kansannousujen ja nykyisen järjestelmän alas ajamisen tai ajautumisen kautta.

Miten voimme pelastautua ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon kärjistymiseltä?

Seuraavassa karkea arvioni siitä, miten voisimme päästä tarvittavaan suureen muutokseen ja estää ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon kärjistymisen seuraavan 10 vuoden aikana, ja mitä sen eri vaiheissa tulisi tavoitella.

- 1) Ilmastomielenosoituksia, koululakkoja yms. (Greta Thunberg ja nuoret). Nämä käynnistyivät vuonna 2018 ja saivat eräänlaisen testinsä vuoden 2019 syys-lokakuussa, kun oli ilmastokokous ja erillinen nuorten ilmastokokous.

Tavoitteena oli ja on saada sitovia päätöksiä päästöjen alas ajamiseksi. Toistaiseksi niitä ei ole saatu.

- 2) Väkivallaton suora toiminta ja kansalaistottelemattomuus poliittisen ja yhteiskunnallisen järjestelmän pakottamiseksi nopeaan muutokseen (Extinction Rebellion).

Tämä käynnistyi varsinaisesti vuoden 2019 huhtikuussa ensimmäisillä suoran toiminnan tapahtumilla ja sai nyt ensimmäisen todellisen testinsä lokakuussa Lontoossa, jossa tehtiin massiivinen suoran toiminnan tapahtuma.

Tavoitteena oli ja on saada selkeitä ja sitovia päätöksiä poliittiselta järjestelmältä päästöjen ajamiseksi alas nopeasti. Toistaiseksi niitä ei ole saatu.

- 3) Globaali tai alueellinen kansalais- ja rauhanliike, joka pyrkii vaikuttamaan suoraan meihin kulutuksemme vähentämiseksi ja tukemme pois vetämiseksi järjestelmältä. Tämä on uuden ajan tavoite.

Tämä toiminta käynnistyy ehkä parin kolmen vuoden sisällä, kun ymmärrämme, että poliittinen ja taloudellinen järjestelmä ei muutokseen pysty eikä edes sitä tosissaan halua, että vain me kuluttajat ja äänestäjät voimme saada aikaan tarvittavat muutokset omilla toimillamme.

Tavoitteena on, että me kansalaiset vastaamme tähän haasteeseen ja muutamme oman elämämme vapaaehtoisesti kestävämmäksi ja vastuullisemmaksi.

- 4) Poliittisen järjestelmän raju muutos, jossa elämän ja aidosti ihmisten puolesta toimivat ekologiset ja oikeudenmukaisuutta ajavat puolueet saavat vallan 4-8 vuoden kuluessa. Riskinä on se, että vallan saakin äärioikeistolainen, nationalistinen ja jopa fasistinen vallankäyttö ja syntyy kaikkien sota kaikkia vastaan.

Tavoitteena on, että demokraattinen järjestelmä kykenee tekemään tarvittavat muutokset ilmastopäästöjen ja luonnontuhon kärjistyksen estämiseksi.

- 5) Yhteiskunnan, talousjärjestelmän ja teollisuuden nopea muutos eli ns. sotatalouden ja -mobilisaation käyttöönotto. Siinä kaikki yhteiskunnan toiminta

alistetaan selviytymiselle. Tämä tapahtuu ehkä vuonna 2028, kun oivallamme, että nyt on pakko toimia tai muuten peli on kokonaan menetetty.

Tavoitteena on, että tämä käynnistyy globaalisti YK:n johdolla ja kattavasti ainakin rikkaissa maissa.

- 6) Uusi kestävä elämäntapa ja yhteiskunta syntyvät ruohonjuuritason yhteisöllisen toiminnan kautta ja se leviää uudeksi kulttuuriksi. Tämä on käynnissä jo pienimuotoisesti eri puolilla maailmaa, mutta ei saa vielä tarvittavaa medianäkyvyyttä laajentuakseen.

Tavoitteena on, että tästä tulee valtavirtaa 2030-luvulla.

Emme halua muutosta

Länsimainen kulutuksesta, teknologiasta ja talouskasvusta riippuvainen yhteiskunta ja elämäntapamme on menettänyt otteensa todellisuudesta ja pakenee sitä. Osa meistä kieltää vielä, että mitään ongelmaa edes on ja ne, jotka sen tiedostavat, eivät pysty nykyisestä elämäntavastaan irtaantumaan.

Teemme nyt kaikkemme, ettemme joutuisi elämäntapaamme radikaalisti muuttamaan. Olemme valmiita käyttämään kaikki keinot sen estämiseksi, vaikka tiedämme, että lopulta edessämme on kaaos, ekologinen, sosiaalinen ja taloudellinen romahdus ja jopa lajimme kuolema.

Mikä voisi tämän tuhokierteen katkaista?

Tällä hetkellä on käynnissä mm. kilpajuoksu tekoälyn kehittämässä ja samaan aikaan tiedemiehet itse varoittavat siihen sisältyvistä isoista riskeistä. Silti sitä kehitetään niin pitkälle kuin suinkin, vaikka se veisikin lopulta vallan meiltä. Sitä pidetään itsestään selvänä. Mikään ei näytä voivan tätä kehitystä pysäyttää tai estää. Myös geeniteknologia on ottamassa sellaisia askeleita, että olemme sotkemassa luonnon tasapainon perusteellisesti.

YK, ilmastotutkijat, osa poliittisista päättäjistä ja ilmastoaktivistit kertovat, että aikaa suunnan muutokseen ilmastomuutoksen ja luonnon monimuotoisuuden radikaalin heikentymisen estämiseksi on enää muutamasta vuodesta muutamaan kymmeneen vuoteen. Tulos – aplodit hyvästä ja vaikuttavasta puheesta ja sitten nostetaan maljat ja jatketaan entiseen malliin.

Ymmärrän, että 70-luvulla Rooman klubin ennustukset sivuutettiin, koska luonto näytti olevan vielä ihan kunnossa. Tietoa tuhoista ei ollut myöskään saatavilla siinä määrin kuin on nyt. Mutta nyt en enää ymmärrä lainkaan. Olemme kuuroja ja sokeita tiedonkin edessä.

Rion ympäristökokouksesta on 27 vuotta ja asiat ovat nyt paljon pahemmin kuin silloin, vaikka jo silloin ympäristön ja luonnon tilaa pidettiin hälyttävänä. Mihin on käytetty yli neljännes vuosisata? Paljon on tiedostettu, mutta itse elämäntapaamme ei ole käytännössä missään kyseenlaistettu. Ja niinpä tilanne vain pahenee ja pahenee.

Me, jotka tiedostamme, että jotakin pitäisi tehdä, niin kierrätämme kyllä paperit ja muut jätteemme, mutta sitten lennämme lomalle Thaimaaseen tai hiihtämään Alpeille. Kokonaiskulutus ja -rasitus ovat ratkaisevia, eivät yksittäiset teot.

Ympäristöjärjestöillä on ollut hyvä tarkoitus, mutta nekin ovat vain tuottaneet meille parempaa omaatuntoa ja saaneet paikallisia voittoja, mutta hävinneet "sodan" luonnon suojelemiseksi 6-0.

Taloutta voitaisiin ehkä kasvattaa paljonkin, kunhan se tehtäisiin vähemmällä luontorasituksella ja siten, että luonnonvarat riittäisivät eli lähes täydellisellä kiertotaloudella. Mutta silloinkin rakentaisimme elollisen maaperän täyteen kaikenlaista "tarpeellista". Eikä siirtyminen riittävään kiertotalouteen näytä olevan mahdollista siinä aikataulussa, joka meillä on käytettävissämme.

Tiedon puutteesta ei ole kyse

Meillä on kaikki tarvittava tieto, mutta silti pakenemme ja myös haluamme paeta omien uskomustemme taakse ja luoda maailmasta kuvan, joka tukee omia uskomuksiamme. Uskomuksia, jotka ovat syntyneet nuoruudessamme, ja joita meille on opetettu ja joihin meidät on kasvatettu.

Maailma on kuitenkin muuttunut ja muuttuu koko ajan, emmekä pysty näillä vanhoilla uskomuksillamme enää näkemään maailmaa sellaisena kuin se on.

Uskomuksemme pitävät meidät kiinni vanhassa ja estävät tarpeellisen muutoksen, jota maailmamme ja me itse nyt tarvitsemme. Meidän tulee katsoa maailmaa ja itseämme nyt todellisuudesta, ei uskomuksistamme käsin.

Me luulemme ja jopa uskomme, että omat uskomuksemme, kuvamme maailmasta, ovat totta ja muiden uskomukset eivät, kun ovat omistamme poikkeavia. Se todellisuus, josta meillä näitä uskomuksia on, on kuitenkin kaikille sama todellisuus. Ero on vain siinä, miten sitä tulkitsemme omien uskomustemme, historiamme, arvojemme tai maailmankuviamme kautta.

Kun väittelemme toistemme kanssa siitä, minkälainen maailma on tai minkälainen sen tulisi olla, niin todellisuudessa väittelemme siis vain uskomustemme ja mielikuviamme tasolla, emme todellisuuteen perustuen. Tällöin ne asiat, jotka maailmassa tarvitsevat muutosta ja korjausta, jäävät hoitamatta. Haluamme, että ne hoidetaan omia uskomuksiamme vastaavalla tavalla – ja niin haluavat muutkin.

Yksinkertaisesti: nälkäinen tarvitsee ruokaa, asunoton tarvitsee asunnon, turvaton tarvitsee turvaa, sairaat tarvitsevat hoitoa, luonto tarvitsee sitä, että lopetamme sen tuhoamisen, ilmastopäästöjämme ja kulutustamme pitää alentaa jne. Jos keskitymme näkemään todellisuuden sellaisena kuin se on ja toimimaan sen perusteella, niin moni vaikea asia ei olekaan enää niin vaikea. Vain uskomuksemme tekevät niistä vaikeita ja luovat vastakkainasettelua eri uskomusten välille.

Jos aiomme ratkaista ympäristöongelmamme, lieventää ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja estää ruoan ja veden saannin vaarantumisen eri puolilla maailmaa, on meidän unohdettava nämä maailman nykytilasta poikkeavat uskomuksemme ja vaihdettava näkökulmamme todellisuuteen, siihen miten asiat ovat.

Kulutusta ei kyseenalaisteta

Lähes kaikki, jotka haluavat muuttaa maailmaa, haluavat tehdä sen nykyisestä, vallitsevasta todellisuudesta ja elämäntavastaan käsin. Vaikka motiivit ovat usein eettisiä ja ekologisia, niin valitettavan usein kyse on vain oman elämän parantamisesta eikä laajemmasta muiden elämän parantamisesta. On tietenkin hyvä asia, että elää itse ekologisemmin ja eettisemmin, mutta se puuttuu, että olisimme mukana muuttamassa myös maailmaa ekologisemmaksi ja eettisemmäksi. Homma jää vain omiin "kotinurkkiin".

Haluamme muuttaa maailmaa, mutta emme näe, että se edellyttää oman itsemme ja todellisuutemme muuttamista ensin, jotta onnistuisimme luomaan sen todellisen muutospaineen, jota nyt tarvitsemme. Nyt saamme vielä kuluttaa entiseen tahtiin, kunhan sitten korjaamme hieman aiheuttamiamme ongelmia.

Mutta eivät korjaukset ole mitenkään riittäviä, eivätkä vaikuta lainkaan kulutuksen määrään. Koko ajan syntyy uusia ongelmia kulutuksemme kautta ja niihin jälkikäteen ratkaisukeinoja, jotka ovat täysin riittämättömiä.

Ongelmien aiheuttamista ei vähennetä, koska kulutus nähdään ihmisoikeutena, johon ei saa puuttua.

Ongelmien korjaaminen on siis lähes täyttä viherpesua, koska ei puututa ongelmien lähteeseen eli kulutukseen. Vasta uuden ajan omaksunut ja oivaltanut tekee tämän kulutuksen vähentämisen lähes huomaamattaan, koska huomio keskittyy muihin asioihin kuin tavaroihin ja kulutukseen. Tarve niille on poistunut ja tilalle on tullut huomio itse elämään, luontoon, ihmiskuntaan ja maapalloon, ja joiden tulevaisuudesta halutaan tehdä parempi, mahdollinen.

Nyt kulutus nähdään ihmisoikeutena ja jopa velvollisuutenamme – siinä ongelmamme.

Onko vaihtoehtoa kulutuksen pienentämiselle

Vaikka katsoisi nykyistä maailmanmenoa optimistisesti, niin nykyinen maailma on niin monella tavalla ”solmussa”, ja kaikki vaikuttaa kaikkeen, että todellisia muutoksia ei saada aikaiseksi. Muutos jossakin aiheuttaa aina jotakin muuta jossain muualla, ja taas olemme uusien ongelmien edessä. Siksi olen vahvasti sitä mieltä, että vaikka tie on pitkä ja hidaskin, niin se, että alamme itse yksi kerrallaan elää toisin, on ainoa kestävä ratkaisu ja ulospääsy yhä kiihtyvään tahtiin kurjistuvasta maailmastamme.

Pitää luoda uusi elämäntapa ja yhteisöllisyys nykyisen elämäntavan sisälle tai ulkopuolelle – miten vaan. Se leviää ja saa kannatusta, kun meidän tietoisuutemme ja rohkeutemme ottaa irtiotto nykyisestä

elämäntavastamme kasvaa. Näemme laajemmin uuden elämäntavan mahdolliseksi ja tieksi ulos maailmasta. Maailmasta, joka ei ole enää mahdollinen ja tuottaa vain yhä kasvavaa haittaa niin meille itsellemme kuin luonnolle.

En usko, että nykyinen talouskasvu ja kulutus voivat muuttua sellaiseksi, että ne eivät enää rasittaisi luontoa ja ajaisi meitä kestävämmään tilaan. Johtopäätökseni on: kulutusta ja taloutta pitää supistaa. Tämän voimme tehdä vapaaehtoisesti tai sitten myöhemmin ”pakkovallan” pakottamana, jota en pidä houkuttelevana tulevaisuutena.

Suuri osa meistä kuitenkin uskoo, että kulutus ja talous saadaan kestäviksi ja talous ja teknologia tekevät sen meidän puolestamme. Siksi meidän ei tarvitse tehdä muuta kuin huolehtia itsestämme ja omasta elämästämme.

Kuvittelemme ja jopa uskomme, että

- joku muu pelastaa meidät kuten jumala, uskonnot, tiede, teknologia, talous, poliitikot, globaali tietoisuuden herääminen, ei kuulu pienelle ihmiselle,
- meillä ei ole todellista hätää, uhkia ja haasteitamme liioitellaan, koska joku hyötyy tästä, kaikki on paremmin kuin koskaan aiemmin,
- ilmastonmuutos ei ole ihmisen aiheuttamaa, on vain luonnon luonnollista vaihtelua, ei ihmisen toiminnasta johtuvaa, joten mitään ei tarvitse tehdä,

- ei kuulu minulle, ei ole minun vastuullani, minun tehtäväni on huolehtia vain itsestäni ja läheisistäni, ei muista, jokainen huolehtikoon itsestään,
- me pystymme elämään ilman luontoakin, kyllä me keinot keksimme, ihminen on kekseliäs ja pärjännyt aiemminkin taistelussaan luontoa vastaan,
- ei koske meitä, muut ovat aiheuttaneet ongelmat ja ne ovat muualla, on niiden oma vika, jotka kärsivät, tekisivät itse jotakin,
- mitään ei ole enää tehtävissä, ei ihminen muutu, jokainen nauttikoon ja ottakoon elämästään irti sen mitä pystyy, kun vielä on vähän aikaa,
- kyllä luonto hoitaa, me olemme osa luontoa ja jos emme osaa elää siinä, niin luonto kyllä palauttaa tasapainon, poistaa liikaväestön ja pakottaa meidät elämään osana luontoa ja
- suunta on jo hyvä, jatketaan vain nykyisiä ”korjaustoimenpiteitä” ja tehdään globaaleja sopimuksia, kyllä se siitä, ei kannata hätäillä.

Välttämättömyydestä on tehtävä hyve

Välttämättömyydestä on tehtävä nyt hyve, jos aiomme selviytyä kunnialla tulevista vuosikymmenistä. Tulevien vuosikymmenten suurin haaste on kuinka aineellista niukkuutta jaetaan tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti, niin meillä Suomessa kuin globaalisti. Jos tässä ei onnistuta, niin syntyy globaali pakolaisvyöry, joka tuhoaa niin yhteiskuntarauhan kuin kykymme sopeutua niukkuuteen.

Poliittisten päättäjien huoli ilmastonmuutoksesta ja muusta luonnon tuhoutumisesta ei ole uskottavaa, niin kauan kuin heidän tavoitteensa on talouskasvun varmistaminen ja sen edelleen kasvattaminen. Jokaisen meistä ja myös poliitikkojen pitää tehdä valinta elämän puolesta. Se tarkoittaa turhasta ja haitallisesta kulutuksesta ja taloudellisesta kasvusta luopumista siinä määrin, että palaamme luonnon kantokyvyn tasolle sen kaikilla osa-alueilla.

Tarpeestamme vähentää aineellista kulutusta tulee tehdä hyvän ja mielekkään elämän tavoittelua eikä kärsimystä tuottavaa luopumista. Meidän tulee oivaltaa, että niukkuuden jakaminen on hyve, joka pelastaa meidät ihmiskuntana ja yksilöinä hyvään elämään.

Me olemme itsemme suurin uhka

Me olemme ihmislajina pystyneet biologisen evoluution luomien hyvin kehittyneiden aivojemme ja kulttuurievoluution avulla nousemaan asemaan, jossa meitä ei uhkaa enää mikään muu kuin me itse. Me olemme levittäytyneet kaikkialle maapallolla ja lisääntyneet voimakkaasti viimeisten satojen vuosien aikana. Olemme kehittäneet muulle luonnolle ylivoimaisia teknisiä apuvälineitä ja teknologiaa, pärjätäksemme kamppailussa muiden lajien kanssa. Olemme onnistuneet tässä tehtävässämme niin hyvin, että olemme muodostuneet uhaksi omalle olemassaolollemme ja maapallon elonkehälle.

Meidän luontainen pyrkimyksemme hallita luontoa ja toimia omaksi eduksemme, on saavuttanut sellaisen voiman ja tehokkuuden, että evoluutio ja luonnon itsesäätelymekanismit eivät pysty tätä enää hallitsemaan ja korjaamaan, ei ainakaan ihmisen aikaperspektiivissä. Olemme luoneet tilanteen, jossa tulee pohdittavaksi Pentti Linkolan esittämä toteamus "*Onko ihminen mahdollinen laji?*" Tulemmeko ihmiskuntana häviämään muiden sukupuuttoon ajamiemme lajien kanssa ja jäämään unohduksiin luonnon evoluution merkillisenä poikkeuksena vai emme?

Meidän tulee omaksua uusi vastuullinen roolimme ja tehtävämme evoluution tietoisena myötatoimijana. Meidän tulee siirtyä tietoisien evoluution vaiheeseen, jossa pyrimme itse omalla toiminnallamme luomaan edellytykset elämän pelastamiselle.

Me pelkäämme nyt kohdata sen totuuden, että olemme hävittämässä omalla toiminnallamme suuren osan maapallomme elämästä ja aiheuttamassa oman lajimme häviämisen. Pelko on meidän vaistonvarainen biologinen ja kulttuurinen itsesuojeluvaistomme, joka suojelee nykyistä elämäntapaamme ja kamppailua muuta luontoa vastaan, mutta aiheuttaa liian pitkälle mennessään lopulta meidän tuhoutumisemme. Elämän kunnioittaminen ja evolutiivisen tehtävämme ymmärtäminen, on luonnon oma itsesuojeluvaisto, joka suojelee elämää ja saa meidät huomaamaan oman kulttuurimme tuhomekanismit.

Jos pystyisimme pysäyttämään ilmastonmuutoksen 1,5 asteeseen, mikä näyttää melko epätodennäköiseltä, niin mitä sen jälkeen? Kaikki muut ylikulutuksen luomat ongelmat olisivat edelleen ratkaisematta ja uhkaamassa meitä ja luonnon elinvoimaisuutta. Olennaista on huomioida koko vaikutuksemme luonnon elinvoimaan ja kykyyn elättää myös meitä. Vain kokonaisvaikutuksemme väheneminen voi meidät pelastaa. Tämän vuoksi kysymys on koko meidän nykyisen elämäntapamme muuttamisesta, ei yksittäisistä uhista selviytymisestä.

Jotta pystyisimme kaikkeen siihen mitä tarvittava elämäntapamuutos meiltä edellyttää, tulee meidän oivaltaa oma itsemme ja toisemme ja suhteemme luontoon ja elämään aivan uudella tasolla ja tavalla. Me emme ole erillisiä muusta luonnosta emmekä toisistamme. Me olemme samaa elämää ja elämänvirtaa kuin kaikki muukin elämä. Kun oivallamme tämän, niin uusi, tästä oivalluksesta ilmentyvä elämäntapamme, luo hyvän ja mielekkään elämän mahdollisuuden meille kaikille.

Meidän tulee ymmärtää, että tarvitsemme kokonaan uuden elämäntavan. Olemme nyt lukittautuneet materialistiseen elämäntapaamme, kun taas uudessa ajassa elämäntapoja voi olla useita erilaisia. Yhteistä niille on se, että ne ovat inhimillisesti ja ekologisesti kestäviä eli eivät perustu toistemme eikä luonnon hyväksikäyttöön. Ne perustuvat siihen, että kaikella elämällä on luontainen ja luonnollinen oikeus hyvään elämään.

Uusi aika ei määrittele sitä, miten voimme elää. Vain sen, että tämä elämäntapamme ei ole ristiriidassa itsemme, toistemme eikä maapallon kanssa. Uuden ajan tavoite on, että ihmiskunnan ja luonnon elinvoimaisuus palautuu nykyisestä kestävämmästä tilastaan ja säilyy sen jälkeen pitkälle tulevaisuuteen. Onnistuessaan tämä loisi uuden luonnollisen ihmisyyden, joka eläisi sovussa kaiken elämän kanssa.

Onhan se lähes täydellistä oman ihmisyytemme ja lajimme kykyjen ja luovuuden aliarviointia, että vain nykyinen luonnon ja toistemme hyväksikäyttöön rahan, vallan ja väkivallan avulla perustuva elämäntapamme, olisi ainoa mahdollinen. Me pystymme kyllä parempaan.

On ymmärrettävää, että nykyiset päivittäiset uutiset ja havaintomme muuttuvasta ja kurjistuvasta ympäristöstä ja elinolosuhteista saavat meidät lamaantumaan ja jopa ahdistumaan. Myös suoranainen pelko omasta, ja erityisesti lastemme tulevaisuudesta, on luonnollista. Hyvä keino helpottaa tätä ympäristöahdistusta, on toimia uuden ja paremman elämäntavan ja maailman puolesta. Pään pensaaseen pistäminen tuo ehkä hetken helpotusta, mutta ei ratkaise ongelmaa.

Mitä enemmän siirrämme huomiotamme nykyisestä uuteen, niin alamme nähdä, että nykyinen elämäntapamme on vain yksi mahdollinen tapa elää. Kyse on lähinnä siitä, että emme vain ole osanneet katsoa elämäämme laajemmin ja avoimemmin, muutenkin kuin nykyisestä käsin. Kun näin teemme ja teemme sitä

yhdessä toistemme kanssa, niin elämänilo, voima, rohkeus ja luovuus heräävät ja elämästämme tulee mielekästä uuden luomista yhdessä toistemme kanssa.

Nyt on aika toimia, sillä maailman ja luonnon muutos ei odota meitä. Se etenee koko ajan.

Ylilyöntejä ennen murrosta uuteen aikaan

Aikamme kriisit ja ylilyönnit ovat tarpeellisia uuden ajan synnytystuskia. Ne ovat elämän omia muutosajureita ja evolutiivinen muutosvoima, joka avaa tietä uudelle.

Aikamme kriisit ovat välttämättömiä, jotta laajempi tietoisuutemme heräisi ja näkisimme, että emme voi enää jatkaa entiseen tahtiin. Vain kriisimme ja niiden kärjistyminen jopa ylilyönneiksi, pakottavat meidät hereille ja aikamme todellisuuteen.

- 1) Ekologinen ylilyönti: ilmastonmuutos, 6. sukupuuttoaalto, luonnon ekosysteemien romahdus, merten muoviongelma, ympäristöjen saastuminen, luonnonvarojen väheneminen. Jokin näistä voi ajaa meidät globaaliin kriisiin ruoantuotannossa ja vedensaannissa.
- 2) Globaalin maailmanjärjestyksen ja politiikan ylilyönti: nationalismin nousu, poliittinen korruptio ja yhtiövallan kasvu politiikassa, ilmasto- ja kriisipakolaisuuden kasvu ja räjähdys, yksinvaltioiden kasvava suosio, globaali taistelu luonnonvaroista. Jokin näistä voi ajaa meidät 3. maailmansotaan, jopa ydinsotaan.

- 3) Teknologinen ylilyönti: tekoälyn, robotiikan, automaation, nanoteknologian vallankumous, radikaalit keinot ilmastonmuutoksen torjunnassa, sotateknologian kehitys. Jokin näistä voi johtaa hallitsemattomaan tilanteeseen, joka uhkaa meitä itseämme.
- 4) Taloudellinen ylilyönti: eriarvoisuuden radikaali kärjistyminen, finanssitalouden kuplat, valtioiden ylivelkaantuneisuus. Jokin näistä voi johtaa talouden ja valtioiden romahtamiseen.
- 5) Hyvinvointiyhteiskunnan ylilyönti: vähäosaisten elämän kurjistuminen entisestään, keskiluokan kapina, rahoituspohjan mureneminen, työn väheneminen. Jokin näistä voi johtaa yhteiskuntarauhan järkkymiseen ja luokkasotaan.
- 6) Ihmisten terveydentilan ylilyönti: ympäristösaasteet, medikalisaatio, ympäristön kemikalisaatio, mielenterveysongelmat, pandemiat. Jokin näistä voi johtaa yllättävään romahdukseen meidän yleisessä terveydentilassamme.
- 7) Perustelemattoman luottamuksen ylilyönti: vaikka näemme kaiken edellä mainitun, niin silti jatkamme ja luotamme, että kyllä me jotenkin selviämme.

Uskon, että vasta kun jokin näistä ylilyönneistä on koettu, niin tietoisuuden herääminen ja uuden ratkaisun etsiminen alkaa. Toki näemme paljon erilaisia yrityksiä saada näitä aikamme kriisejä ja ylilyönnejä hallintaan ja joissakin ehkä onnistumme, mutta valitettavasti ne vain

pelaavat aikaa ja johtavat näiden kriisiemme kärjistymiseen.

Me tarvitsemme nyt paniikkia

Seuraavat 10 vuotta tulevat olemaan ratkaisevia. Kaikesta vastustuksesta ja jopa kieltämisestä huolimatta, uskon, että syntyy kollektiivinen tietoisuus siitä, että ”me teemme kuolemaa”. Nyt emme ole vielä sisäistäneet todellista tilannettamme. Eivät edes ne, jotka tekevät työtä tuhojen estämiseksi. Olemme vielä jotenkin niin kuin ”viran puolesta” huolissaan. Mutta kun tilanteemme menee ns. ihon alle, alkaa tapahtua.

Vielä ei panikoida, ei ole vielä sellaista pelkoa, joka olisi tullut pintaan. Olemme vielä puheen ja katselun vaiheessa.

Ennen kuin tuo paniikkihetki tulee, ei millään ole oikeastaan väliä. Mikään uutinen, viesti, tilasto tai tutkimus ei vaikuta, olemme kuin silikonia, mikään ei tartu.

Paniikkihetki on se hetki, kun oivallamme ihan oikeasti, että me teemme kuolemaa, että paljon ihmisiä tulee kuolemaan ja jopa koko ihmislaji. Se on kollektiivinen antautuminen todellisuuden ja elämän edessä ja voi ylittää myös eri maailmankuvien ja eri ihmisryhmien rajat. Silloin olemme ihmiskuntana ainakin hetken yhtä, yhtä kuolemanpelon ja mahdollisen kuoleman edessä. Silloin aloitamme pelastustoimet tosissaan. Toivottavasti silloin ei ole liian myöhäistä.

Nyt me hakkaamme päätämme vain vastarinnan muuriin, mutta uskon, että siihen syntyy koko ajan myös pieniä murtumia. Työtä meidän herättämiseksemme todellisuuteen pitää siis vain jatkaa.

Tuo hetki, kun heräämme todellisuuteen, on se hetki, jonka toteutumiseksi teemme työtämme uuden ajan nimissä ja miksi tämäkin julkaisu on kirjoitettu.

ILMASTONMUUTOS ON HAASTE IHMISYYDELLEMME

Me tiedämme, että emme voi ihmiskuntana, yhteiskuntana ja yksilöinä jatkaa nykyistä kestämatöntä elämäämme.

Tiedämme myös, ettei kukaan tule meitä pelastamaan, jos emme sitä itse tee.

Tiedämme, että olemme suuren muutoksen ja murroksen edessä – muutoksen, joka meidän on välttämättä tehtävä. Meidän on muutettava elämämme ekologisesti ja sisäisesti kestäväksi, mahdolliseksi.

Onko katastrofi vältettävissä, paljonko on aikaa

Ympäristönsuojelun ja kestävä kehityksen haasteisiin ei ole menneinä vuosikymmeninä pystytty vastaamaan. Näyttää myös siltä, että myöskään ilmastonmuutoksen haasteeseen ei pystytä vastaamaan siten, että nykyinen kehitys kohti globaalia ekologista ja inhimillistä katastrofia kohti pystyttäisiin välttämään.

Nyt tulisi nopeasti siirtyä puhumaan ja erityisesti tekemään tekoja, jotka myös todellisuudessa turvaavat elämän säilymistä ja luovat edellytyksiä uuden ihmisyyden syntymisen edistämiseksi.

1960-70-luvuilla YMPÄRISTÖNSUOJELU: tavoitteena oli elinympäristöjemme suojeleminen saasteilta ja tekeminen turvallisemmaksi.

1980-90-luvuilla KESTÄVÄ KEHITYS: tavoitteena oli kestävä talouden luominen ja luonnon monimuotoisuuden suojeleminen.

2000-2010-luvuilla ILMASTONMUUTOS: tavoitteena oli estää ilmastonmuutoksen kärjistymistä ja luonnon ekosysteemien tuhoutumista, jotta elinolosuhteet pystyttäisiin turvaamaan eri puolilla maailmaa.

2020-luvulla ELÄMÄN SÄILYTTÄMINEN: tavoitteena on turvata elämän edellytykset sekä meille että muulle luonnolle ja estää ajautuminen eloonjäämiskamppailuun ja taisteluun luonnonvaroista toistemme kanssa. Tämä

edellyttää evolutiivisen ja elämäkeskeisen maailmankuvan ja arvojen heräämistä ja niiden tulemista elämäämme määrittäviksi periaatteiksi.

2030-luvulla UUSI IHMISYYS: tavoitteena on luoda uusi ekologinen ja elämäkeskeinen perusta ihmiskunnalle ja tietoiselle uudelle ihmisyydelle ja turvata näin elämän mahdollisuus kaikelle elämälle myös pitkälle tulevaisuuteen. Tämä edellyttää holistisen maailmankuvan ja arvojen heräämistä ja niiden tulemista elämäämme määrittäviksi periaatteiksi.

Todennäköisesti ilman ilmastonmuutosta emme heräisi siihen, että olemme lajina lähestymässä kuolemaa tai ainakin ajautumassa eloonjäämistäisteluun, kun tuhoamme yhä kiihtyvällä vauhdilla elämämme luonnollista perustaa. Ilman ilmastonmuutosta elämämme perusta murtuisi ehkä pikkuhiljaa pala kerrallaan, eikä koskaan tulisi sitä hetkeä, että olisi pakko herätä. Elämämme näivettyisi ja kurjistuisi, kunnes olisi liian myöhäistä.

Ekologiset kriisit ja katastrofit ovat olleet aina paikallisia tai alueellisia korkeintaan, eivätkä näin ollen ole uhanneet koko ihmiskuntaa, vain niitä, jotka ovat joutuneet näiden kriisien uhreiksi. Mutta ilmastonmuutos on aidosti globaali, eksistentiaalinen uhka, joka koskettaa meitä kaikkia ja uhkaa ihmiskuntamme selviytymistä ja tulevaisuutta. Me hengitämme kaikki samaa ilmaa.

Ilmastonmuutos on kuin kehomme kuume, joka tappaa kehoamme uhkaavia pöpöjä ja auttaa meitä tervehtymään. Nyt ilmastonmuutos on maapallon kuume, joka tappaa haitallisiksi muuttuneita ajatustapoja, tottumuksia, arvoja ja niitä edustavia maailmankuvia. Se auttaa meitä kollektiivisesti muuttamaan näitä arvoja ja maailmankuviamme.

Ilmastonmuutos toimii samanlaisena herättävänä shokkina ihmiskunnalle kuin omassa tai läheistemme elämässä kohtaamamme kriisit: avioero, vakava sairaus, läheisen kuolema, taloudellinen vararikko jne. Ne pysäyttävät meidät ja saavat meidät pohtimaan elämämme tarkoitusta ja tulevaisuutta aivan uudella tavalla. Nyt koko ihmiskunta on kollektiivisesti kohtaamassa elämäämme muuttavan herätysshokin ja auttaa meitä määrittämään uudet elämänarvomme ja tapamme elää sopusoinnussa itsemme, toistemme ja luonnon kanssa.

Vaikka ilmastonmuutos ja sen aiheuttamat tuhot luonnolle ovatkin koko ajan yhä pahempia ja laajempia, niin tämä hinta, jonka luonto nyt maksaa vuoksemme, on välttämätön, mikäli se saa meidät heräämään ja muuttamaan suuntaamme. Tämän vuoksi ilmastonmuutos on hyvä asia. Se pakottaa meidät heräämään uuteen aikaan ja elämään. Ilmastonmuutos on todellinen mahdollisuus pelastaa sekä itsemme että maapallomme luonto.

Analyysi ilmastonmuutoksen hoidosta nyt

Nyt ei ole kyse vain siitä, kuinka "nykyisiä huonekaluja siirretään nykyisessä asunnossa", vaan siitä, että "talo palaa jo" ja palo on leviämässä ja uhkaa tuhota koko korttelin.

Pihalla kuitenkin pohditaan vielä, miten paloa olisi hyvä sammuttaa, millä tavalla ja minkä kokoisilla ja värisillä letkuilla ja kenen toimesta.

Myöskään se ei riitä, että evakuoimme talon asukkaat pihalle, sillä uusi talo on kuitenkin heillekin rakennettava. Emmehän toki heitä pihalle voi jättää, vaikka jotkut sitäkin ehdottavat.

Ja on tietenkin myös niitä, jotka eivät paloa näe lainkaan tai eivät siihen usko, vaikka näkevätkin. Ja sitten on niitä, joiden mielestä antaa palaa poroksi vaan, kun oma talo ei ole vielä tulessa.

Nuoret huutavat yhteen ääneen palomiehille, että "nyt on pakko", sammuttakaa ja tehkää se nopeasti. Se on meidän talomme, joka palaa. Katsomassa olevat sedät ja tädit tuumaavat, että "kyllä noi nuoret ovat aina äänessä, vaatimassa aina sitä ja tätä, mikään ei ole koskaan hyvin".

Tällä hetkellä päättäjien suuri huoli on kuinka saamme lisää työvoimaa vaikkapa ulkomailta, jotta saadaan työllisyysastetta nostettua, jotta saadaan lisää talouskasvua, jotta saadaan lisää kulutusta ja ostovoimaa, jotta saadaan lisää veroeuroja, jotta voidaan ylläpitää

hyvinvointivaltiota. Mutta samaan aikaan on suuri huoli, kuinka saataisiin ilmastopäästöjä alas ja luonnon tuhoutumista estettyä, jotta pystyisimme turvaamaan tulevaisuutemme ja edes eloonjäämisemme.

Suuri hämmästykseni on, että tässä ei nähdä mitään keskinäistä ristiriitaa: halutaan lisää taloutta ja kulutusta mikä aiheuttaa lisää päästöjä ja luonnon tuhoutumista, joita meidän pitäisi ehdottomasti ja nopeasti vähentää.

Tehokkainta olisi yksinkertaisesti jättää tekemättä ja sopeuttaa yhteiskunta ja talous vähenevään talouteen ja kulutukseen, vaikka se olisikin vaikeaa. Kysehän on kuitenkin jopa eloonjäämisestämme seuraavan ehkä sadan vuoden aikajänteellä.

Tämä tietenkin edellyttäisi sitä, että niillä, joilla on, jakaisivat sitä niille, joilla ei ole. Jos tätä ei hyväksytä, niin ajaudumme kaaokseen ja vahvimman pakkovaltaan.

Tai huoli ympäristöstä, luonnosta, ilmastosta ja tulevaisuudestamme ei ole aitoa ja todellista, vaan vain sosiaalisen paineen luomaa näennäishuolta, jolle ei todellisuudessa aiotakaan tehdä mitään niin radikaalia, että voisimme tämän eloonjäämishaasteemme ratkaista.

Vaikka tietoa, tutkimustuloksia, raportteja, uutisia, kirjoja, ja puheenvuoroja on ollut viime aikoina ja menneidenkin vuosien ja vuosikymmenten aikana todella paljon koskien luonnontuhoa, nykyisen talousjärjestelmämme ja kulutukseen perustuvan elämäntapamme vaikutusta luonnon monimuotoisuuteen ja elinvoimaan, niin silti

edelleen puskemme yhä kiihtyvällä tahdilla kohti luonnon ja oman itsemme tuhoa.

Uuden ajan, uuden ihmisyyden ja uuden maailman sanomastamme ei ole julkisuudessa ollut oikeastaan lainkaan näkemyksiä. Siitä, että meidän tulee herätä "itsemme ja itsekkyytemme unesta" todellisuuteen, elää toisin ja luoda uusi kestävä maailma. Eikä tätä itsestä ja itsekkyydestä luopumisen ja todellisuuteen heräämisen tarvetta, ole missään yhdistetty uuden maailman luomiseen paitsi sivulauseessa, tai sitten niin, että meidän pitää kyllä muuttaa käyttäytymistämme, mutta ei ole kerrottu miten se muuttuisi.

Idän perinteisille henkisyiden ja ns. nondual-opeille, jotka tätä itsestä ja itsekkyydestä luopumista ovat esittäneet, on yleensä riittänyt, että näemme todellisuuden ja todellisen olemuksemme tietoisuutena, mutta siihen se aina jää. Maailma jätetään ulkopuolelle ja heräämisen vaikutuksiakin kuvataan vain yksilötasolla. Tämä tietenkin johtuu siitä, että näiden oppien maailman tulkinta eli maailmankuva on hyvin erilainen kuin uuden ajan evolutiivinen ja holistinen maailmankuva.

Meidän tulee herätä "itsemme unesta" todellisuuteen, elää ja toimia toisin ja luoda uusi kestävä maailma. Tämä on sanomamme ydin. Mutta koska tätä ensimmäistä osaa ei ole ymmärretty, niin siksi puskemme edelleen kohti vääjäämätöntä tuhoa.

Kysymys on siitä, milloin olemme valmiita luopumaan itsekkyydestämme elämän ja tulevaisuutemme vuoksi. Kuinka pitkälle olemme valmiita menemään ja uhraamaan oman elämämme perustan, oman itsekkyytemme vuoksi. Milloin tulee raja vastaan ja sanomme: nyt on pakko tehdä muutos ja nähdä elämän etu ja toimia sen eduksi.

Nyt ei ehkä olisi vielä liian myöhäistä.

Nuorten ilmastolakkoilu on ”vallankumous”

Ja sitten odotellaan uutta raporttia. Uutisia kuinka +2 astettakaan ei ole enää mahdollinen, nyt kun +1,5 astetta alkaa olla väistämätön.

Edelleen on suuri huoli talouskasvun jatkumisesta, työllisyydestä, kestävyysvajeesta, palkankorotusvarasta, ostovoiman kehityksestä, tulevan laman vaikutuksista ja pohditaan kuinka monta uutta sellutehdasta Suomeen mahtuu ja kuinka paljon metsähakkuita voidaan lisätä.

Suuri huoli siitä kuinka ilmastonmuutosta edistävää ja luonnontuhoa kiihdyttävää toimintaa saadaan ylläpidettyä ja kasvatettua. Välissä toki muistetaan pitää pakollinen puhe ilmastonmuutoksen estämisen tärkeydestä ja kuinka se on tärkein tavoitteemme.

Pähkähullua ja itsetuhoista.

Nykyinen edustuksellinen demokraattinen puoluejärjestelmämme ei kykene irrottautumaan talouden talutusnuorasta, vaikka näemme jo selvästi, että

se johtaa maailmaan, jota kukaan ei halua. Lyhyen tähtäimen taloudelliset edut näyttävät koko ajan voittavan ihmisten ja ihmisyytemme edut, ja tämä kehitys näyttää nyt koko ajan jopa kiihtyvän päinvastaisista puheista huolimatta.

On todennäköistä, että lähivuosina joudumme myös talouden taantumaan, jopa lamaan ja se tulee nostamaan nämä taloudelliset edut jälleen entistä näkyvimmin esille. Puheita ilmastonmuutoksen torjumisesta ja muun luonnontuhon estämisestä aletaan pitää hyvinvointivaltion ja suomalaisten etujen vastaisina, mahdottomina hyväksyä ja vastuuttomina. Se, että tämän hintana on riistäytyvä ilmastonmuutos ja maailma, jota emme halua, ei tätä poliittista realismia muuksi muuta.

Lopulta ratkaisevaa on kuinka me itse alamme nyt elää ja toimia toisin ja kuinka teemme tästä uudesta kestävästä ja vastuullisesta elämäntavastamme yleisesti hyväksyttävää ja tavoiteltavaa.

Meidän täytyy tulevien vuosikymmenten aikana löytää ratkaisu maapallomme ja ihmisyytemme rajoissa pysyvälle elämäntavalle, talous- ja poliittiselle järjestelmällemme ja kulttuurillemme. Olemme monesti yhtä mieltä tästä tavoitteesta ja pakosta, mutta kun siirrymme sanoista tekoihin, teot jäävät usein merkityksettömiksi ja vain huonoa omaatuntoamme ehkä parantaviksi. Pysyvää muutosta elämäntapaamme ne eivät tuo.

Kun siirrymme materialistisesta ja vastuuttomasta elämäntavastamme ekologisesti ja sosiaalisesti vastuulliseen elämäntapaan, meidän tulee löytää vastauksia seuraaviin ratkaiseviin kysymyksiin:

- Miten teemme ymmärretyksi ja tavoiteltavaksi, että ekologisesti kestävä ja sosiaalisesti vastuullinen elämäntapa on aitoa ja kestävää hyvinvointia tuottava elämäntapa?
- Miten teemme yksinkertaisesta ja aineellisesti vaatimattomasta elämäntavasta sosiaalisesti ja kulttuurisesti hyväksyttävää, tavoiteltavaa ja suositeltavaa?
- Miten muutamme sosiaalisen kontekstimme ja yhteiskunnallisen rakenteemme ekologisesti kestävää ja vastuullista elämäntapaa tukevaksi ja ylläpitäväksi?
- Miten vaihdamme ulkoisesti yltäkyläisen, mutta kestäättömän elämäntapamme, sisäisesti rikkaaksi ja ulkoisesti vastuulliseksi elämäntavaksi ja elämäksi?
- Miten vaihdamme itsemme ilmaisun, itsemme toteuttamisen ja identiteetin luomisemme tavarasta, rahasta ja muusta ulkoisesta sisäisiin arvoihin, jotka kumpuavat elämästä ja sen luomista merkityksistä ja jotka eivät ole enää ristiriidassa tulevaisuutemme kanssa?

Mikäli emme pysty löytämään vastauksia näihin ratkaiseviin kysymyksiin, niin kohtalomme on sinetöity.

Meidän tulisi ymmärtää, että se on meidän ja lastemme elämä ja meidän ja lastemme maailma, joka tässä

tuhotaan, luonnosta puhumattakaan. Emme voi syyttää poliitikkoja siitä, että he tuhoavat elämämme ja maailmamme, jos emme itse ole valmiita elämään ja toimimaan toisin. He ovat "järjestelmän vankeja", eivätkä pysty ilman meitä siitä irrottautumaan. Meidän tulee vetää pois tukemme heiltä ja näin ilmaista, että he eivät enää edusta meitä ja nauti tukeamme.

Ilmastonmuutosta ja ympäristöongelmiamme käsitellään usein vain taloudellisena ja teknologisena haasteena. Joskus nähdään jopa sen yhteiskunnalliset radikaalit vaikutukset, mutta se mitä hyvin harvoin näkee sanottavan, on se, että ilmastonmuutos ja ympäristöongelmamme ovat ensi sijassa ja erityisesti syvälle ihmisyyteemme menevä haaste, ja että meidän tavallisten ihmisten on nämä haasteet ratkaistava.

Me tavalliset ihmiset pyöritämme koko maailmaa, sen taloutta ja poliittista järjestelmää. Me annamme sille oikeutuksen tuhota luontoa ja elinmahdollisuuksiamme, ja me voimme ottaa tämän oikeutuksen myös pois ja päättää, että nyt teemmekin ja elämme toisin.

Sinä päätät. Käytä tätä päätäntävaltaasi järkevästi.

Nuoret ovat tulevaisuus, me aikuiset elämme historiassa

Me aikuiset emme ymmärrä, että sitä maailmaa, jossa luulemme elävämme, ei enää ole. Me elämme historiassa. Myös puhuminen muutoksen välttämättömyydestä on

turhaa. Olemme niin kiinni nykyisessä elämänmallissamme, että siitä irtaantuminen edellyttäisi lähes aina katastrofia omassa elämässämme. Jotkut ovat sen kokeneet ja elävät nyt todellisuudessa, mutta useimmat eivät.

Tämän vuoksi kaikki tuki pitää antaa nyt nuorille. He ovat vielä suhteellisen vapaita nykyisyyden pakkopaidasta ja näkevät sen mitä nyt pitää tehdä. He taistelevat tulevaisuudestaan, me puolustamme historiaamme.

Nyt on meidän aikuisten aika olla hiljaa ja kuunnella herkällä korvalla mitä nuoret meille nyt kertovat. Meidän tulee mennä itseemme, saada tunneyhteys heidän sanomaansa ja nähdä, että heidän asiansa on myös meidän asiamme.

Paras tukemme heille on se, että teemme kuten he haluavat meidän tekevän. He eivät politikoi, hae omaa itsekästä etuaan, ole minkään eturyhmän asialla. He ovat elämän puolella.

Tulevaisuuden ennustaminen ja arviointi nykyisestä todellisuuskäsityksestä ja maailmankuvasta käsin on turhaa ja hakuammuntaa, sillä juuri ne ovat ongelmamme aiheuttaneet. Nykyiseltä perustalta ei ratkaisu voi löytyä. Mikään ratkaisu, joka perustuu nykyiseen valtarakenteeseen, vallankäyttöön, talousmalliin, teknologiaan, luonnonvarojen kulutukseen ja eriarvoisuuteen, ei tuo ratkaisua, koska se ratkaistava asia on juuri tämä nykyinen järjestelmämme ja sen perustana

olevat oletukset "hyvästä elämästä", ja siitä miten se saavutetaan. Vain uudelta elämänyönteiseltä pohjalta tehtävät uudet oletukset siitä mitä hyvä elämä on ja miten se saavutetaan, voimme luoda järjestelmän, joka ei aja meitä tuhoon.

Ensin on määritettävä mitä hyvä elämä ja todellinen hyvinvointi on, joka ei ole ristiriidassa oman itsemme ja luonnon kanssa ja sen jälkeen sitten katsoa minkälaista maailmaa nämä edellyttävät. Nyt pyrimme tekemään toisinpäin.

Pyrimme muuttamaan järjestelmää nykyisellä perustalla, joka ei mahdollista todellisia ratkaisuja ja saada nykyinen hyvän elämän ja hyvinvoinnin oletus, joka on ristiriidassa oman itsemme ja luonnon kanssa, toteutettua siten, että se ei enää ajaisi meitä tuhoon, mikä ei ole mahdollista. Tuhoa voimme toki hidastaa nykyiseltä pohjalta, mutta ratkaisua sen pysäyttämiseen se ei mahdollista.

Nuoret voivat muuttaa maailman, koska he tulevat sopeutumaan evolutiivisesti siihen maailmaan, joka nyt on ja joka edellyttää elämänyönteistä maailmankuvaa. He kasvavat ja kehittyvät luonnollisesti ratkaisun vaatimaan todellisuuteen, jos sitä ei estetä. Siksi meidän tulee nyt tukea nuoria ja antaa heille kaikki tukemme, vaikka emme heitä ymmärtäisikään, jotta he kasvavat "ratkaisuun". Heidän ei tarvitse muuttaa itseään muuttaakseen maailmaa.

Nuoret elävät evolutiivisesti eli maailmankuvallisesti jo siinä mitä tietoisuutta maailma nyt vaatii tai ainakin lähellä sitä. Suurin osa meistä aikuisista elää vielä aiemmissa maailmankuvissa (traditionaalinen ja moderni), koska maailman muutos on ollut nopeampaa kuin meidän sopeutumistemme uusiin ajan haasteisiin. Elämme täten historiassa.

Vaikka elämä antaa monesti elämäkokemusta ja jopa viisauttakin, niin se myös ehdollistaa meitä uskomuksiimme. Alamme pitää kiinni siitä mitä on ollut ja on, emmekä haasta itseämme. Emme osaa enää olla lapsia, kun olemme niin aikuisia.

Nuoret eivät vetoa mihinkään muuhun kuin siihen, mitä tiede kertoo ilmastonmuutoksen faktoista ja minkälaisia ennusteita se antaa tulevaisuudesta ja tarvittavan muutoksen aikataulusta. Tätä perustaa on vaikea kenenkään enää tosissaan kyseenalaistaa.

Ilmastonmuutoksen seuraukset näkyvät jo eri puolilla maailmaa sään ääri-ilmiöinä ja vaikuttavat jo miljoonien ihmisten elämään ja elämisen mahdollisuuteen ilmastonmuutoksen pahimmin runtelemilla alueilla. Myös todellisuus siis vahvistaa nuorten sanomaa.

Vaikka he vaativatkin nyt nykyisiltä päättäjiltä nopeita toimenpiteitä, niin samanaikaisesti he korostavat, että me tarvitsemme kokonaan uuden ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävämmän maailmanmallin ja järjestelmän. He ymmärtävät, että sama järjestelmä, joka

on ajanut meidät pulaan, ei voi olla se, joka tämän lopullisesti ratkaisee.

He tuovat esille myös sen, että uuden maailmanmallin ja järjestelmän luominen ei onnistu nykyisestä ajattelusta, todellisuuskäsityksestä ja maailmankuvasta käsin, vaan tarvitsemme kokonaan uutta ajattelua ja tietoisuutta. Tarvitsemme uutta suhdetta niin itseemme, toisiimme, luontoon kuin maailmaan.

He vaativat, että aika toimia on nyt. Aikaa ei ole enää tuhlattavaksi yksityiskohdista jankkaamiseen tai poliittisesta vallasta taistelemiseen, vaan päätökset päästöjen alas ajamiseksi on tehtävä nyt, vaikka tekisi kipeääkin. Kuten varmasti vanhalta itsekeskeiseltä ja materialistiselta pohjalta ajatellen ja kokien tekeekin. Ja vaikka emme vielä tiedä minkälaisia uusi maailmanmalli ja järjestelmä tulevat olemaan, niin se ei saa olla este toimimiselle nyt. Ensin päästöt alas ja tuhokehitys poikki, sitten on aikaa luoda uutta systeemiä.

Nuorten ilmastolakkoja ja muuta toimintaa on vaikea estää, koska heistä suurin osa on vielä alaikäisiä. Heitä ei voi kohdella kuten aikuisia mielenosoittajia usein kohdellaan eli kohdistamalla heihin vallankäyttöä. Jo muutaman vuoden kuluttua ensimmäiset heistä ovat täysi-ikäisiä ja voivat luoda tarvittavat yhteiskunnallisten asioiden hoitamisen systeeminsä ihan itse, meidän kaikkien tulevaisuutta varmistamaan.

Kuten aluksi totesin, heillä on vankka tieteellinen ja todellisuuden luoma todistusvoima takanaan ja uskonpa, että myös moni meistä aikuisista on nuorten kanssa samaa mieltä, vaikka emme sitä itse uskalla tai voi ehkä sosiaalisen paineen vuoksi myöntää.

Näillä perusteilla uskallan sanoa, että nuorten nyt aloittamaa ”vallankumousta” ilmastonmuutoksen kärjistymisen estämiseksi ja myöhemmin koko maailmanmallin muuttamiseksi, on vaikea kyseenalaistaa ja pysäyttää. Enkä tietenkään keksi mitään syytä miksi näin pitäisi tehdä.

Tulevaisuus ja elämä ovat nuorten puolella.

UUSI AIKA

Me tarvitsemme uutta aikaa. Vapautta ja rohkeutta olla se muutos, jota etsimme ja maailmamme tarvitsee.

Me olemme pulassa, mutta me olemme myös ratkaisu.

Utopiaa vai mahdollisuus pelastaa itsemme

Maailma muuttuu, kun me muutamme sitä. Maailman muutos on mahdollinen, kun alamme muuttaa sitä omilla elämänvalinnoillamme ja teoillamme, ja alamme pitää huolta itsestämme, läheisistämme ja ympäristöstämme. Kun haluamme vapautua sekä sisäisistä yksilöllisistä uskomuksista että ulkoisista yhteiskunnallisista rajoitteistamme ja tehdä ”työtä” vapautemme eteen.

Maailma muuttuu, kun alamme elää nykyistä pienemmällä aineellisella kulutuksella ja ympäristörasituksella, vedämme tukemme pois nykyjärjestelmältä ja teemme tämän näkyväksi omilla elämänvalinnoillamme. Kun alamme toimia yhdessä ja muodostamme uuden elämänvoiman. Luomme uusia tapoja elää kestävästi ja vastuullisesti yksilöinä ja yhteisöllisesti ja muutamme yhteiskunnalliset ja taloudelliset järjestelmämme näiden mukaisiksi.

Onko kansalaistottelemattomuus tie muutokseen?

Kyllä. Perinteinen kansalaistottelemattomuus ja aktivismi, joka on vastustanut ja taistellut järjestelmää vastaan, joka on sortanut ihmisoikeuksiamme ja oikeuttamme elää siten kuin olisimme halunneet, on ollut ajoittain menestyksellistä ja tuottanut voittoja taistelussa järjestelmää vastaan.

Mutta nyt tilanne on toisenlainen. Todellinen vastustajamme ei ole itse järjestelmä, vaan meidän oma

elämäntapamme ja tapamme hoitaa yhteisiä asioitamme. Meidän oma elämäntapamme, jonka kautta luomme ja ylläpidämme järjestelmää, jota vastustamme ja pyrimme muuttamaan, on se minkä tulee muuttua. Järjestelmä ei muutu, jos me tuemme sitä oman kulutuksemme ja äänestämistemme kautta, vaikka kuinka sitä haluaisimme.

Todellista kansalaistottelemattomuutta on elää terveesti, mahdollisimman vähän ympäristöä ja ilmastoa rasittamatta. Siten, että se ei tuota paljon raha- ja verovirtoja, koska ne tuottavat vain lisää taloutta, hallintoa ja valvontaa, jotka estävät meitä elämästä omaa elämäämme eikä vain taloutta ja yhteiskuntaa varten.

Entä jos ei usko muutokseen, onko uudesta ajasta silloin mitään hyötyä?

Kyllä on. Uusi aika luo vastustuskykyä. Todellisuuden kieltäminen ja eläminen toivossa, että kyllä kaikki järjestyy, vaikka tiedämmekin, että tämä on toiveajattelua, aiheuttaa ison ristiriidan itsemme ja todellisuuden välille ja tämä ilmenee sitten erilaisina psyykkisinä ongelmina.

Todellisuuden kieltämisellä pyrimme suojaamaan itseämme ja se onnistuukin jonkin aikaa, mutta sitten tulee se hetki, kun ristiriita kasvaa liian suureksi ja tulee romahdus. Tämä pätee sekä yksilöiden että yhteiskunnan tasolla.

Me emme ole mitenkään varautuneet edessämme oleviin ongelmiin, vaan elämme toivossa, että talouskasvu,

kulutus ja teknologia ovat ratkaisu kaikkeen, vaikka hyvin tiedämme, että rajat tulevat ja ovat tulleet jo vastaan.

Uusi aika on ratkaisu ja vaihtoehto, mutta toisaalta myös tapa luoda joustavuutta, muutoskykyä, ennakointia, varautumista niin yksilöille kuin yhteiskunnille. Voimme sopeutua eriasteisiin romahduksiin ilman ajautumista kaaokseen ja taantumiseen taaksepäin kehityksessämme.

Aluksi uuden ajan lääke on pahanmakuinen, koska se romahduttaa toiveajattelun ja avaa näkemään todellisuuden. Se tekee aluksi kipeää, mutta sitten luo kykyä sopeutua muuttuviin olosuhteisiin paremmin ja myös vahvemmin henkisin voimin.

Uusi aika ja uuden ajan tietoisuuden toteutuminen vapautena, luo vastustuskykyä erilaisiin maailmamme sairauksiin. Uusi aika on lääke maailman kokemisen tuskaamme, joka ei johdu maailmasta, vaan todellisuuden vastustamisestamme ja kieltämisestämme.

Uuden ajan vapaus on helppo sotkea muihin vapauskäsitteisiin. Uuden ajan vapaus on vastuun ottamista, se on kykyä ottaa vastuuta omista teoistaan ja kykyä toimia toisten ja elämän hyväksi yhdessä muiden kanssa. Se ei tarkoita lupaa toimia itsensä hyväksi muiden, luonnon tai elämän kustannuksella, vaan velvollisuutta toimia muiden, luonnon ja elämän hyväksi, jonka vapautemme itsekkyydestä ja omista haluistamme mahdollistaa. Se tekee siitä yhtä luonnollista kuin

minäkeskeinen itsekkyyks ja oman edun ajaminen ovat modernissa maailmassa.

Onko uusi aika vain utopiaa vai todellinen mahdollisuus pelastaa itsemme ja maapallomme luonto? Sinä päätät siitä.

Uusi aika on erilainen ”liike”

Uusi aika -liike elämän puolesta ei perustu siihen, että alakynteen jääneet tai yhteiskuntien vähäosaiset tai ne, jotka kokevat tullessa väärinkohdeiksi tai haluavat itselleen parempaa elämää, alkavat vastustaa nykyistä järjestelmää ja vaativat siihen muutosta protestoimalla, lakkoilemalla, vastustamalla globaaleja talouden toimijoita tai luomalla Arabikevään tai Occupy-liikkeen kaltaista liikehdintää. Vaatien muutosta, jotta pääsisivät pois alakynnestä, eivät olisi enää vähäosaisia, väärinkohdeltuja ja saisivat paremman elämän itselleen ja muille. Uuden ajan lähtökohta on toinen.

Uusi aika on niiden ihmisten liike, jotka jakavat aidosta elämästä kumpuavan hyvän ja mielekkään elämän näkemyksen, ja haluavat tarjota sen myös kaikille muille riippumatta siitä, mikä heidän taloudellinen tai sosiaalinen asemansa tai tilansa on juuri nyt. Hyvä ja mielekäs elämä ei kuitenkaan tarkoita sitä mitä olemme sillä tottuneet tarkoittamaan. Se ei tarkoita rahaa, tavaraa, aineellista vaurautta, kehon ja mielen hyvinvointia, kykyä viihdyttää itseämme tai mahdollisuuksia elämykselliseen elämään, vaan jotakin ihan muuta.

Uuden ajan tavoitteena on herättää meidät kaikki oivaltamaan, että todellinen uhka meille ja koko ihmiskunnalle ei ole nykyinen taloudellinen ja poliittinen järjestelmä, joka on kykenemätön tuottamaan sellaista maailmaa, jossa kaikki voisivat hyvin. Todellinen uhka on meidän oma materialistinen elämäntapamme, joka on ajamassa meidät rajuun ilmastonmuutokseen, luonnon ekosysteemien romahtamiseen ja eriarvoisuuden kasvuun tavalla, joka hajottaa yhteiskuntamme sisältä käsin.

Vaikka taloudellinen ja poliittinen järjestelmä muuttuisivatkin radikaalisti, niin se ei riittäisi, sillä ainoa tapa vähentää ja estää edessämme olevia globaaleja uhkia, on saada muutos omaan elämäntapaamme. Se nämä ongelmamme perimmiltään aiheuttaa. Kaikki muuhan palvelee vain sitä. Ja vaikka saisimme nykyisen taloudellisen, poliittisen ja yhteiskunnallisen kehityksen muuttumaan siten, että se ei enää ajaisi osaa meistä alakynteen, vähäosaisiksi tai väärinkohdeiluiksi tai jopa pystyisi tuottamaan meille kaikille aineellista hyvinvointia, niin silti oman elämämme todellinen perusta, elämä ja sen elinvoima, olisivat edelleen yhä kasvavan uhan alla.

Nykyinen materialistinen elämäntapamme ei vain yksinkertaisesti ole mahdollinen ilman, että se ajaa meitä jopa eloonjäämistäisteluun maapallomme ja oman ihmisyytemme rajojen tullessa vastaan. Uusi aika ei myöskään usko, että pakolla tai järjestelmän kautta tulevilla voimakeinoilla pystyttäisiin muuttamaan meitä ja

elämäntapaamme, jos me emme itse sitä halua. Muutoksen tulee lähteä meistä itsestämme.

Uuden ajan tavoite on, että oivallamme todellisen hyvinvointimme ja hyvän elämän syntyvän siitä, kun alamme elää siinä mitä on, todellisuudessa, emmekä pyri luomaan sitä ulkoisin keinoin kuten nyt. Myöskään korkeamman henkisyyden tai itsemme etsiminen ei auta, koska nekin ovat vain pyrkimystä hallita omaa sisäistä maailmaamme aivan kuten pyrimme hallitsemaan ulkoista maailmaamme.

Uuden ajan perustana on näkemys siitä, että hyvä ja mielekäs elämä syntyvät uudesta luonnollisesta yhteydestämme itseemme, toisiimme ja elämään kokonaisuudessaan. Eläimet eivät voi pahoin, murehdi menneistä tai haaveile tulevasta, koska ne elävät aina siinä mitä on. Nyt meidän itsemme on tehtävä samoin, mutta ei tiedostamatta kuten eläimet, vaan tiedostaen ja ymmärtäen, että tämä on hyvän ja mielekkään elämän salaisuus. Hyvä ja mielekäs elämä tapahtuu aina siinä mitä on ja siitä käsin syntyy hyvää elämää ja sen edellytyksiä myös kaikille muille.

Meidän tulee nyt pysähtyä ja katsoa todellisuutta ympärillämme ja päättää mikä on muutosvaatimustemme ydin. Onko se paremman elämän tavoittelu nykyisessä elämäntavassamme, joka ei ole kovin pitkään enää mahdollista. Vai onko se muutos omassa itsessämme ja elämäntavassamme ja tavalla, joka turvaa luonnon, sen

elinvoimaisuuden ja moninaisuuden ja samalla meidän oman elämämme perustan?

Tarvitsemme isoja muutoksia

Me tarvitsemme uuden kansalaisoikeuden. Oikeuden kieltäytyä merkityksettömästä ja haitallisesta työstä ja oikeuden tehdä merkityksellistä työtä ja/tai kansalaistyötä kansalaispalkan avulla.

Meidän tulee kieltäytyä tukemasta nykyistä poliittista ja taloudellista järjestelmäämme. Meidän tulee jättää äänestämättä näennäisdemokraattisissa vaaleissa ja tehdä siitä poliittinen muutosvoimamme luomalla kansalaisaktiivisuutta ja vaikuttamista.

Meidän tulee pienentää omaa aineellista ja turhaa kulutustamme valitsemalla vapaaehtoinen vaatimattomuus elämäntavaksemme, ja vähentää aikaa ja resurssejamme vieviä aktiviteettejamme ja sidonnaisuuksiamme.

Meidän tulee tehdä nykyisestä kestäättömästä, vastuuttomasta ja näköalattomasta, eriarvoisuuteen ja taloudellisen ja poliittisen eliitin valtaan perustuvasta maailmanmallista vapautumisesta, uusi henkisyiden ja todellisuuden harjoittamisen muoto.

Meidän tulee tehdä holistisesta, elämäkeskeisestä ja uutta luovasta yhteisöllisyydestä uusi kulttuurinen ja sosiaalinen kontekstimme, jonka kautta luomme uutta aikaa ja maailmaa todeksi arjessamme.

Meidän tulee saattaa yleiseen tietoisuuteen, että vaihtoehtoinen näkemys on olemassa. Kertoa kuinka yhteiskunta, demokratia ja talous voidaan järjestää uudestaan elämäkeskeisesti ja uuden holistisen näkökulman pohjalta kestäväksi ja vastuulliseksi maailman malliksi.

Me voimme muuttaa nykyisen elämämme elämäksi, joka tuottaa meille ja muille ihmisille aitoa elämäiloa ja tulevaisuuden uskoa sekä omaan elämäämme mielekkyyttä ja merkityksellisyyttä. Me voimme muuttaa elämämme uutta luovaksi uuden ajan muutosvoimaksi. Valinta on sinun ja minun.

Tarvitsemme nyt uutta aikaa

Kutsun uudeksi ajaksi uutta alkavaa aikakautta ihmiskunnan historiassa, jossa alamme nähdä ja ymmärtää ihmisen, kulttuurimme ja yhteiskuntiemme kehityksen elämän ja evoluution näkökulmasta, ei ihmiskeskeisestä näkökulmasta.

Avautumassa oleva modernin ja postmodernin jälkeinen evolutiivinen ja ekologinen maailmankuvamme, käynnistää tämän aikakauden. Se vie meitä kohti holistista maailmankuvaa ja arvoja, jotka huomioivat koko elämän kirjon, monimuotoisuuden ja elinvoiman, kaiken inhimillisen ja ei-inhimillisen elämän.

Vain kulkemalla eteenpäin omassa ja yhteisessä tietoisuudessamme, voimme nähdä, että nykyinen maailmamme ei ole enää kestävällä pohjalla. Nähdä sen,

mitä meidän on nyt tehtävä säilyäksemme ihmiskuntana osana elämänvirtaa.

Meidän tulee luoda uusi elämästä itsestään ja sen elinvoimasta kumpuava luonnollinen yhteys kaikkeen siihen, mikä elämäämme määrittää. Nykyinen kulutukseen ja rahan, vallan, viihteen ja hyödyn tuottamiseen keskittyvä maailmamme ja sen yhteiskunnalliset ja taloudelliset järjestelmät, ovat luoneet meille meitä vahvasti addiktoivan elämäntavan. Elämäntavan, joka on pakoa todellisuudesta, pakoa siitä mitä on.

Me emme voi muuttaa elämäntapaamme, elleimme me muuta näkemystä itsestämme ja siitä mikä tuottaa hyvää ja mielekästä elämää. Siksi meidän on nyt lähdettävä rohkeasti eteenpäin haastamaan kaikki se mille olemme elämämme rakentaneet. Vain uudelta perustalta voimme luoda uuden elämäntavan ja maailman, jotka ovat ekologisesti, sosiaalisesti ja eettisesti kestäviä ja mahdollisia myös tuleville sukupolville.

Olemme siirtymässä postmoderniin maailmankuvaan, jossa siirrymme modernin maailman ulkoisen korostamisesta, jolla on paikattu heikkoa itsetuntoamme, postmoderniin sisäisen korostamiseen ja itsemme toteuttamiseen. Vaikka postmodernissa maailmankuvassa eläessämme usein vähennämme aineellista kulutustamme ja ympäristörasitustamme, niin huomio on edelleen kuitenkin itsessämme eikä maailmassa, joka tarvitsee ratkaisuja.

Postmoderni on vastalääke modernille, mutta vasta evolutiivinen ja ekologinen maailmankuva on parantava lääke. Se luo edellytyksiä ratkaista maailmamme ongelmat, mutta myös omaan itseemme liittyviä ongelmiamme. Alamme elää yhä enemmän todellisuudessa ja näemme ratkaisua kaipaavat ongelmat ympärillämme eikä niiden ratkaisemista estä enää oman itsemme etu ja siitä huolehtiminen.

Holistinen maailmankuva avaa sitten silmämme koko ihmiskunnan ja maapallon hyvinvoinnille ja tarjoaa välttämättömän "ison kuvan", jotta voimme päästä tasapainoon itsemme, maailmamme ja luonnon kanssa.

Nykyinen elämäntapamme ja kuvamme todellisuudesta perustuvat mekanistiseen ja materialistiseen todellisuuskäsitykseen. Se uhkaa omaa ja luontomme terveyttä ja elinvoimaisuutta tavalla, jota emme voi ratkaista tämän nykyisen todellisuuskäsityksemme ja sen luoman elämäntapamme puitteissa. Tarvitsemme uuden elämäntavan, jolla on uusi perusta. Uuden perustan elämällemme luovat luonnollinen todellisuus- ja ihmiskäsitys, elämäkeskeiset arvot ja maailmankuvat.

Moderni maailmankuva korostaa aineellista hyvinvointia, kehitystä, kasvua ja kulutusta ulkoisen olemuksemme parantajana ja arvostuksen tuojana. Postmoderni maailmankuva korostaa ihmisyyttä, luonnonarvoja, suvaitsevaisuutta, moniarvoisuutta ja -kulttuurisuutta, oman itsemme toteuttamista sisäisen merkityksen ja tarkoituksen tuojana ja parantajana.

Elämäkeskeisissä maailmankuvissa olennaista on elämän ja sen evolutiivisen prosessin ymmärtäminen ja sisäistäminen oman elämämme perustaksi, meidän ja luonnon keskinäisriippuvuuden ymmärtäminen, ja ihmisyytemme sisäisen ja ulkoisen olemuksen yhdentyminen kokonaisvaltaiseksi elämän kokemukseksi.

Nykyiset pyrkimyksemme ratkaista elämäntapamme luomia ongelmia, eivät ole riittäviä, koska ne eivät kyseenalaista tätä juurisyitä eli nykyistä todellisuuskäsitystämme, maailmankuviamme ja elämäntapaamme ja niitä ylläpitäviä taloudellisia, sosiaalisia ja poliittisia järjestelmiä. Tarvitsemme uuden tavan järjestää elämämme ja yhteiskuntamme.

Palaaminen aiempien maailmankuvien tarjoamiin ratkaisuihin ei ole mahdollista, koska juuri niiden kyvyttömyys ratkaista maailman luomia haasteita, loi uuden laajemmalle tietoisuudelle perustuvan modernin ja postmodernin maailmankuvan niitä ratkaisemaan. Nyt meidän tulee edetä kohti elämänyönteisiä maailmankuvia ja arvoja ratkaistaksemme nykyiset haasteemme.

Kun me muutumme, maailma muuttuu

Uuden elämäntavan ja yhteiskunnan luominen on mahdollista. Me voimme muuttua, muuttaa omaa todellisuuden, elämän ja maailman näkemistämme ja tehdä tämän avulla elämäntapamuutoksen omassa elämässämme ja järjestelmämuutoksen

yhteiskunnassamme. Tämä edellyttää kuitenkin **tietoisuuden evoluution** hyväksymistä eli sitä, että me kehitymme ihmisinä ja elämän osallisina elämän evolutiivisessa prosessissa.

Meidän omat elämänvalintamme ja tekomme luovat sen maailman, jossa elämme. Tekojemme ja valintojemme kautta maailma muuttuu, kunhan tarpeeksi moni meistä osallistuu siihen. Tämä edellyttää **tietoisen evoluution** ymmärtämistä eli sitä, että me itse voimme vaikuttaa evoluution etenemiseen sen osallisina.

Kun luovumme nykyisestä todellisuuttamme määrittävästä todellisuus- ja ihmiskäsityksestä ja elämäntavastamme, niin sen tilalle syntyy uusia sisältöjä ja toimintaa, jotka korvaavat aiempaan elämäntapaan kuuluneet sisällöt. Uudet elämänsisällöt syntyvät luonnollisesta suhteestamme elämään.

Elämäntapamuutoksen tekeminen luo meille uusia arvoja ja uuden maailmankuvan, jotka antavat näille muutoksille hyväksynnän ja tekevät uudesta elämäntavastamme luonnollista ja mielekästä.

Uudet arvot, maailmankuva ja elämäntapa hajottavat nykyistä maailmaamme määrittävät ja ylläpitävät rakenteet ja järjestelmät, koska ne menettävät nauttimansa tuen ja luovat uudet yhteistä elämäämme määrittävät käytänteet ja mallit niiden tilalle.

Me olemme pulassa, mutta me olemme myös ratkaisu. Meidän on nyt mentävä eteenpäin ja pelastettava itsemme ja maailmamme meiltä itseltämme.

Uusi aika luo uuden tavan nähdä ja kokea todellisuus. Se tähtää luonnollisen ja uskomuksistamme vapaamman elämäntavan ja yhteiskunnan syntyymiseen, jotta voimme selviytyä aikamme haasteista.

Uudessa ajassa elämme maailmassa, jossa välittäminen, jakaminen, osallisuus ja mielekkyys syntyvät luonnollisesti ja luonnollisesta yhteydestämme toisiimme ja elämään itseensä. Emme elä enää ihmiskeskeisessä, kulutukseen, rahaan, eriarvoisuuteen ja valtaan perustuvassa maailmassa, vaan maailmassa, jossa elämän kokeminen yhdessä toistemme ja muun elämän kanssa, luovat meille uuden vahvan yhteyden niin omaan itseemme, kanssaihmiisiin, luontoon kuin maapalloommekin.

Uusi aika on seikkailu, jossa haastamme oman itsemme näkemään maailman sellaisena kuin se on ja voisi olla, ja itsemme sellaisena kuin me todellisuudessa olemme. Se on seikkailu, jossa menemme eteenpäin elämämme ja todellisuutemme joka tasolla. Me olemme tämän seikkailumme sankari ja konna.

Uusi aika on matka, jossa menemme sinne, missä kukaan ei ole vielä ollut. Se on matka todellisuuteen ja uuteen ihmisyyteen. Se on matka, jonka me itse luomme ja elämme todeksi. Me olemme tämän matkamme tie ja päämäärä.

Meidän tulee vapautua itseämme, erillistä omakuvaamme luovista uskomuksista, jotka ylläpitävät kestämatöntä elämäntapaamme ja erillisyyttämme toisistamme ja luonnosta. Meidän tulee katsoa elämäämme ja maailmaa elämän näkökulmasta, ei itsekeskeisestä ihmisenäkökulmasta. Nähdä kuinka olemme ihmisinä ja yhteiskuntina kehittyneet evolutiivisessa prosessissa ja kuinka se lupaa mahdollisuuden mennä eteenpäin. Ymmärrettävä, että vain teot merkitsevät.

Meidän tulee itse elää kestävästi, vetää pois tukemme nykyiseltä järjestelmältä, toimia esimerkkinä muille ja toimia tavalla, joka luo uutta kestävämpää yhteiskuntaa ja maailmaa.

Mikäli emme tuota vapautta erillisestä omakuvastamme saavuta riittävässä määrin, niin silloin usein nuo muutkin jäävät toteutumatta.

Uuden ajan vaatimukset ovat kovia, mutta niin ovat haasteemme. Pelastaa itsemme ja luonnon monimuotoisuus ja elinvoimaisuus.

Kun me muutamme ja muutamme elämäntapaamme, niin maailma muuttuu. Meidän tarvitsee alkaa elää uudella tavalla ja saada tästä uudesta elämäntavasta yleisesti hyväksytty tapa elää, niin maailma muuttuu. Ei heti eikä nopeasti, mutta varmasti ja pysyvällä tavalla.

Me tarvitsemme nyt uuden perustan elämällemme ja elämäntavallamme, jotta voimme ratkaista edessämme

olevat globaalit, jopa olemassaoloamme uhkaavat ongelmamme, ja selviytyä ihmiskuntana pitkälle tulevaisuuteen. Meidän tulee luoda sellainen elämäntapa ja yhteiskunta, joka ei enää ole ristiriidassa oman itsemme, toistemme ja maapallomme luonnon kanssa. Me tarvitsemme nyt uutta tietoista ihmisyyttä ja uutta aikaa.

Meidän tulee olla se muutos, jota nyt tarvitsemme (Gandhi).

Me emme pysty löytämään ratkaisuja samalla tietoisuudella, jolla ne ovat syntyneet (Einstein).

Mistä nousee uusi ihmisvelvollisuuksien liike

Keskiajalla kirkot ja uskonnot olivat vallanpitäjiä ja määrittivät sen, miten ihmisten, yhteisöjen ja yhteiskuntien tuli elää. Ne olivat vallankäyttäjiä ja elämämme auktoriteetteja. Tämä vallankäyttö johti kuitenkin tilanteeseen, jossa ne eivät enää tarjonneet ihmisille hyvän elämän edellytyksiä, eivätkä pystyneet tarjoamaan sen ajan ihmisille ja yhteisöille vastauksia aikansa haasteisiin.

Uskontojen ja kirkkojen tarjoama todellisuus- ja ihmiskäsitys, maailmankuva ja arvot eivät enää olleet riittäviä selittämään maailmaamme, sitä miten se kehittyi ja menee eteenpäin ja miten meidän tulisi elämämme järjestää. Tarvittiin uutta elämisen perustaa ja tiede tuli tilalle todellisuuden määrittäjäksi ja uudeksi auktoriteetiksi.

Tiede avasi meille aivan uuden näkymän maailmankaikkeuteen, elämään ja sen evoluutioon ja tarjosi uusia ratkaisuja, joita vallitsevat olosuhteet ja ihmiset tarvitsivat. Olemme eläneet viimeiset sadat vuodet tieteen vallankumousta ja sen tuottamat uudet ratkaisut lääketieteessä ja teknologian hyödyntämisessä, ovat luoneet nykyisen teknisen maailmamme ja pidentäneet elinikäämme merkittävästi. Nyt tieteen rinnalle on tullut myös globaali talous määrittämään sitä, miten elämme ja miten yhteiskuntamme rakennamme.

Kaikkea toimintaamme säätelee nykyisin raha- ja finanssijärjestelmä, suuryritykset ja näiden luoma taloudellinen eliitti ja poliittinen eliitti, joka on tämän talouseliitin talutusnuorassa osittain vastentahtoisesti, mutta myös omasta halustaan. Taloudesta on muodostunut aikamme uusi auktoriteetti, joka päättää mihin meillä on varaa ja mihin ei.

Tämän lisäksi vallitseva raha-, talous- ja poliittinen järjestelmä ja sen edustama elämäntapa ja kulutusyhteiskunta ovat ajaneet meidät tilanteeseen, jossa luonnon tuhoutuminen ja ilmastonmuutos uhkaavat elämäämme ja maapallomme elinvoimaisuutta ja monimuotoisuutta. On tullut jälleen aika tehdä irtiotto aikamme auktoriteetista, aivan kuten teimme irtioton uskontojen ja kirkon vallasta.

Nyt tarvitsemme irtiottoa suuryritysten, talouden ja poliittisen eliitin vallasta. Meidän tulee riisua niiden valta ja luoda tilalle uusi tapa hallita elämäämme ja palauttaa

elämämme maapallomme ja ihmisyytemme kestäviin rajoihin. Olemme vaadittavan suuren murroksen jo aiemmin tehneet, joten se on mahdollista tehdä myös nyt.

On aivan varmaa, etteivät itsekkäät suurvallat, eivätkä muutkaan kansallisvaltiot, luovu sovulla niistä resursseista, joita he katsovat tarvitsevansa. Ja jos ei omat riitä, niin ne hankitaan sitten muualta mistä sovulla tai rahalla saa, ja jos ei saa, niin sitten pakolla. Nyt varaudutaan tilanteeseen, jossa luonnonresurssit alkavat käydä vähiin ja ilmastonmuutos saa ilmastopakolaiset liikkeelle.

Jos emme löydä tapaa jakaa maapallomme resursseja oikeudenmukaisesti ja siten, että välttämättömät resurssit taataan kaikille, niin resurssisodat ovat edessämme ja silloin vahvat vievät ja heikot poljetaan jalkoihin.

Nyt pitäisi julistaa maapallon laajuinen hätätila ja muodostaa globaali "ihmisyyden neuvosto", jonka ainoa työ olisi saada itsekkäät valtiot järkiinsä ja ryhtymään todelliseen yhteistyöhön, jossa kaikki voittavat. Kuvitelma, että jokin valtio voisi elää muista välittämättä, on haihattelua ja utopiaa.

Mikä tässä on niin vaikeaa ymmärrettäväksi?

Mitä siis tilalle tällä kertaa

Meidän tulee palauttaa elämämme määrittämisen oikeus ja valta siihen meille itsellemme ja antaa maapallomme määrittää ne ekologiset rajat, joissa meidän tulee

elämäämme elää. Meidän tulee luoda yhteisestä ihmisyystämme ja maapallomme ekologisuudesta uusi auktoriteetti, joka määrittää sen, miten voimme elää ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestäväää ja vastuullista elämää.

Vaihtoehtoiksi on tarjottu ns. resurssipohjaista taloutta, jossa kaikilla maailmamme ihmisillä on oikeus välttämättömiin elämisen resursseihin. Ja ns. osallisuusyhteiskuntaa, jossa me itse voimme vaikuttaa ja määrittää sen, miten elämämme järjestämme ilman erillistä ja eriarvoistavaa vallankäyttöä. On ehdotettu myös, että tarvitsemme jonkinlaisen maailmanneuvoston, joka koordinoi ja valvoo sitä, että emme toimi oman ihmisyytemme ja maapallomme etujen vastaisesti. Nähtäväksi jää miten nämä käytännössä toteutamme ja kuinka pitkä siirtymäaika tässä tarvitaan.

Kiihtyvällä tahdilla huononeva maapallomme ekologinen tila ja ilmastonmuutos, jatkuvasti romahduksen partaalla oleva raha- ja finanssijärjestelmä, ja tarvittaviin päätöksiin kykenemätön poliittinen eliitti, asettavat oman, melko lyhyen aikaikkunan suurelle murrokselle ja irtiotolle talouden vallasta. Tämä irtiotto kannattaisi kuitenkin aloittaa jo hyvissä ajoin ennen romahdusta, sillä kaaoksen keskellä uuden maailman luominen on varmasti monin verroin hankalampaa, kun kamppailemme selviytymisestä.

Meidän tulee tehdä irtiotto maailmasta, joka ei ole kestävä eikä mahdollinen enää kauan. Irtiotto

kestämättömästä maailmasta ja elämäntavastamme, irtiotto rahan ansaitsemisen ja kulutuksen oravanpyörästä ja stressistä, epäterveellisistä elämäntavoista ja kiireestä. Irtiotto suuryritysten, talouden ja politiikan ylivallasta ja alamaaisena olemisesta, irtiotto niiden tukemisesta ja ylläpitämisestä omien elämänvalintojemme ja toimiemme kautta.

Jotta nämä irtiotot olisivat mahdollisia, tulee meidän ymmärtää, että kysymys on riippuvuudesta ja ehdollistumisesta tähän nykymaailmamme ”normaaliin” elämänmenoon. Kyse on riippuvuudesta, jonka erillinen luotu omakuvamme on saanut aikaiseksi, rakentaessaan omaa identiteettiään ja kuvaa itsestään. Tämä riippuvuus ei kuitenkaan luonnollisestikaan ole me itse. Se on vain riippuvuuden luoma omakuva, josta voimme siis myös vapautua.

Eikö olisi jo aika

60- ja 70-luvulla syntyi useita joukkoliikkeitä. Muun muassa rauhanliike, naisasialiike, ympäristöliike, ihmisoikeusliike ja vallalla oli yleinen vapautuminen konservatiivisista arvoista ja moraalisisista kahleista, joista seksuaalinen vapautuminen näkyvimpänä. Nämä yhdessä loivat postmodernin maailman uudet arvot ja ihanteet, jotka kuitenkin jäivät modernin maailman ja materialistisen kulutusyhteiskunnan varjoon, ja josta ne ovat nyt uudestaan heräämässä.

Nyt olemme vastaavassa tilanteessa kuin silloin, jolloin Vietnamin sota toimi herättäjänä. Nyt herättäjinä ovat:

- uusliberalistinen ja eriarvoistava kapitalistinen talous- ja finanssijärjestelmä, joka tuhoaa yhteiskuntia sisältä käsin, ja joka on saanut myös poliittisen järjestelmän vangikseen velan avulla,
- ilmastonmuutos ja luonnon ekosysteemien uhanalaistuminen saasteiden ja muiden ympäristövaikutustemme takia, joita yhä kasvava kulutusyhteiskuntamme tuottaa
- ja tarkoituksettomuuden tunteen leviäminen ja toivon ja tulevaisuuden uskon hiipuminen etenkin nuorison parissa. Sitä uhkaa syrjäytyminen kasvavan työttömyyden takia, jota yhteiskuntamme ja hyvinvointivaltiomme ei enää pitkään pysty omilla toimillaan kompensoimaan.

Nyt nämä muutosajurit ovat myös yhä enenevässä määrin globaaleja ja koskettavat kaikkia yhteiskuntia eri puolilla maailmaa.

60- ja 70-luvuilla kysymys oli vapautumisesta perinteisistä arvoista ja moraalisisista kahleista kohti demokraattisempaa ja tasa-arvoisempaa maailmaa, jossa myös ympäristöasiat otettaisiin huomioon. Paljon hyvää on tehty, mutta kehitys ei ole ollut riittävä.

Mistä nyt on kysymys 2020-luvulla ja eteenpäin?

Aiemmin oli kyse kansalaisyhteiskunnan saamisesta ja niiden puolustamisesta. Nyt kyse on velvollisuksistamme ihmisyyttä ja maapalloa kohtaan, joita luomamme

järjestelmät ja elämäntapamme uhkaavat. Kyse on yhä niukemmiksi käyvien resurssien jakamisesta oikeudenmukaisesti ihmiskunnan kaikkien jäsenten kesken. Kyse on resurssisotien välttämisestä ja heikoimpien puolustamisesta. Toisaalta on kyse uuden, kestävämmän ja vastuullisemman maailman luomisesta sekä uuden toivon ja uskon luomisesta tulevaisuuteen.

Missä ovat uuden ”ihmisvelvollisuusliikkeen” aktivistit, taiteilijat, älymystö, edelläkävijät? Mistä tämä uusi liike nousee, ja mikä on sen liikkeelle saava voima tai tapahtuma? Miten saamme ihmisten sydämet ja mielet avautumaan mahdollisuudelle luoda uusi luonnollinen ihmisyyys ja kestävä maailma. Mahdollisuudelle pelastaa itsemme ja tulevaisuutemme?

Kaikki tarvittavat välineet meillä on jo käytettävissämme. Mitä vielä odotamme? Kuinka kauan meidän tarvitsee vielä kärsiä ja alistua avuttomuudellemme ja passiivisuudellemme? Kuinka kauan vielä elämme onnellisuuden tavoittelumme unessa? Kulutusyhteiskunta on meille onnea luvannut, mutta ei ole pystynyt lupaustaan lunastamaan. Kuinka kauan suostumme hiljentämään todellisen kaipuun ja sisäisen tietomme, jotka meillä jo ovat? Kuinka kauan teeskentelemme olevamme tietämättömiä ja voimattomia? Eikö olisi jo aika herätä, katsoa todellisuutta suoraan silmiin ja kantaa se vastuu, joka meille nyt lankeaa?

Eikö olisi jo aika?

Miksi ja miten ”uuteen aikaan”

Meillä jokaisella on omat syymme miksi haluamme päästä pois nykyisestä rahaan ja valtaan keskittyvästä talousjärjestelmästä ja sen luomasta elämäntavastamme. Tässä muutamia niistä.

Haluamme

- jakaa maapallon yhteiset luonnonvarat ja elämälle välttämättömät resurssit oikeudenmukaisemmin kaikkien kesken,
- pienentää aineellista kulutusta ympäristöongelmien vähentämiseksi ja ilmastonmuutoksen lieventämiseksi,
- auttaa maailman köyhien ja vähäosaisten saamiseksi pois köyhyydestä ja kurjuudesta,
- poistaa maailmasta taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden, jotka aiheuttavat väkivaltaa, terrorismia ja sotia,
- välttää uhkaavat resurssisodat,
- luoda tasa-arvoisemman ja oikeudenmukaisemman yhteiskunnan,
- vapautua yhteiskuntiemme byrokratiasta ja hallintoalamaisena olemisesta,
- auttaa niitä, jotka apua tarvitsevat,
- päästä pois nykyisestä talouskeskeisestä "oravanpyörästä" ja elämisen stressistä,
- mahdollistaa luonnollisen, hyvän ja mielekkään elämän niin kuin haluamme sitä itse elää,

- varmistaa toimeentulomme palkallisen työnteon vähentyessä radikaalisti uuden teknologian ja innovaatioiden avulla ja
- toteuttaa vapaampaa ja vastuullisempaa ihmisyyttä, koska muuten ajaudumme kaaokseen ja kamppailuun toistemme kanssa selviytyäksemme ihmiskuntana.

Mikäli uusi aika ei ole merkityksellinen itsellemme tai lupaa jotakin mitä todella haluamme, niin silloin emme ole valmiita toimimaan ja tekemään työtä sen eteen. Jos uuden ajan merkitystä tai lupausta ei koe vahvasti sisällään, niin mikään ulkoinen syy tai tarve ei riitä. Toisin sanoen, niin kauan kuin nykyisyys tuottaa merkitystä elämäämme ja sen lupaukset ovat sellaisia, joita haluamme tavoitella, niin kauan olemme kiinni nykyisessä.

Tieto siitä, että nykyinen elämämme ei tuota iloa ja onnellisuutta itsellemme, tai että elämäntapamme johtaa väistämättömään luonnon tuhoutumiseen ja elinmahdollisuuksiemme kaventumiseen, ei myöskään riitä. Tarvitsemme sisäisen pakon tehdä muutos. Se joko on tai sitä ei ole. Sisäisen pakon syntymistä voisi kutsua myös heräämiseksi, sillä vasta se todella herättää ja saa toimimaan uudella tavalla.

Meillä on kaikki tarvittava tieto, taito ja osaaminen, jotta voisimme kääntää suuntaa, mutta emme tee niin. Haluamme edelleen tyydyttää itsekkäitä halujamme ja olemme siksi valmiita tekemään kollektiivisen itsemurhan. Kukaanhan ei sitä tietenkään omalle kohdalleen halua.

Matka uuteen aikaan on matka todellisuuden ymmärtämiseen ja kohtaamiseen. Se on sisäinen pakko, jota vie eteenpäin tarve ratkaista ristiriita oman itsemme ja maailman välillä.

Meidän tulee tunnustaa tosiasiat

Jos emme nopeasti muuta nykyistä kulutuskeskeistä elämäntapaamme ja maailmaamme, jotka eivät ole kestäviä, ajaudumme todellisiin vaikeuksiin. Meidän tulee ymmärtää, että vain muuttamalla suuntaa ja nopeasti, voimme välttyä ajautumasta kaikkien sotaan kaikkia vastaan luonnonvarojen käydessä niukemmiksi. Ymmärtää, että ilman suunnanmuutosta elinolosuhteet maapallolla huononevat ja -mahdollisuudet kutistuvat merkittävästi ja johtavat kamppailuun eloonjäämisestä. Meidän tulee sisäistää, että me itse olemme ne, jotka tämän voivat estää. Me teemme tarvittavan muutoksen elämäntapaamme ja maailmaamme.

Meidän on mentävä eteenpäin omassa tietoisuudessamme, jotta voimme luoda uusia ratkaisuja. Meidän on omaksuttava uusi elämäntietous ja paradigma kuten uusin tiede siitä meille kertoo. Uuden elämän paradigman mukainen vapaus ja tietoisuus luovat uuden olemisen tavan ja tilan, joka luo tyytyväisyyttä ja onnellisuutta elämäämme ilman eri syytä.

Meidän tulee toteuttaa vapaaehtoista vaatimattomuutta elämässämme. Se on sisäisesti rikasta, mutta ulkoisesti yksinkertaisempaa elämää. Meidän tulee lopettaa

nykyistä maailmaa ylläpitävien järjestelmien tukeminen. Meidän on lopetettava niiden tukeminen ja muutettava elämänvalintojamme. Meidän on luotava itsellemme mielekästä tekemistä yhdessä muiden kanssa. Tekemistä, joka ei ole ristiriidassa uuden ajan tavoitteidemme kanssa.

Meidän on luotava uusi maailma tietoisuudestamme käsin. Me emme muuta tai korjaa nykyistä, vaan luomme uuden elämäntavan, yhteiskunnan ja maailman, jotka eivät ole enää ristiriidassa itsemme ja luonnon kanssa.

Meidän on itse oltava esimerkkinä siitä, että muutos on mahdollinen. Se miten elämme omaa elämäämme ja toimimme maailmassa, on poliittinen voimamme ja uuden ajan toteuttamista parhaimmillaan. Meidän on luotava perusteltua näkemystä, että uuden ajan tarjoama vaihtoehto on todellinen ja toteutettavissa ja rohkaistava muita tulemaan mukaan uuteen aikaan.

Me tunnustamme, että ”me teemme kuolemaa”. Tulevaisuutemme on uhattuna tuhotessamme luonnon ekosysteemejä, joista olemme itse riippuvaisia. Me tunnistamme, että nykyinen elämäntapamme ja luomamme yhteiskunnalliset ja taloudelliset rakenteet ovat aiheuttamassa tämän tuhon. Ymmärrämme, että emme voi ratkaista aikamme ongelmia nykyisistä rakenteista ja elämäntavastamme käsin. Me itse olemme ratkaisu aikamme haasteisiin.

Tiedostamme selkeästi, että nykyiset todellisuus-, ihmis- ja minäkäsityksemme ovat juurisyy ongelmiimme.

Näemme, että uudeksi ajaksi kutsumamme uusi evolutiivinen vaihe ihmisen kehityksessä, tarjoaa ratkaisun avaimet selviytymisellemme. Uusi maailma syntyy, kun teemme siitä totta omassa arjessamme ja yhteiskunnallisessa todellisuudessamme.

Mitä uusi aika tarjoaa meille

Uuden ajan ystävä haluaa ja on valmis edistämään seuraavia aivan perustavaa laatua olevia uuden ajan näkemyksiä. Toimimaan niiden mukaisesti myös omassa elämässään ja niitä kohti mahdollisuuksiensa mukaisesti.

Uusi elämän paradigma

Luonnollinen ja tietoinen todellisuuskäsitys, tietoinen vapaa ihmisyyys, ekologiset ja eettiset elämäkeskeiset arvot, evolutiivinen ja holistinen maailmankuva ja näistä yhdessä syntyvä uusi elämän paradigma.

Uusi aika on uusi todellisuus eikä sitä voi ymmärtää nykyisestä todellisuudestamme käsin. Sitä ei voi sovittaa nykyiseen, vaan se on uusi todellisuus, joka on eletävä todeksi.

Tietoinen ihmisyyys

Itsestä vapaa todellisuustietoisuus ihmisyytemme perustana ja olemuksena, erillisyyttä ylläpitävistä uskomuksista luopuminen ja elämäyhteisyyteen herääminen, todellisuuden näkeminen sellaisenaan ja elämä siinä mitä on.

Käsityksemme ja kokemuksemme siitä mitä on ihmisyytemme, ja mikä on meidän todellinen olemuksemme, muuttuvat uudessa ajassa radikaalisti. Me olemme elämää ilmentävä tietoisuus ja elämä.

Uusi elämäntapa

Vähemmän on enemmän -elämänasenne, kulutuksen, ympäristö- ja yhteiskuntarasisituksen vähentäminen ja terveelliset elämäntavat. Tuen pois vetäminen nykyiseltä poliittiselta ja taloudelliselta järjestelmältä vähentämällä omaa kulutustamme ja tekemällä äänestämättömydestämme aktiivista passiivisuutta ja uuden luomisen muutosvoimaa.

Jos haluamme luoda uuden kestävän ja vastuullisen elämäntavan, niin se pitää elää omassa arjessamme todeksi, eikä odottaa tai luottaa siihen, että joku muu sen tekisi puolestamme. Me emme voi luoda uutta tukemalla vanhaa.

Valistunut itsestä vapaa anarkismi

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta, vapaus on yhteiskunnan perusta, osallisuus ja elämäyhteisyys, aito markkinatalous ja valistunut demokratia, globaali solidaarisuus ja resurssien jako kaiken elämän kanssa.

Uusi maailma on aidosti yhteinen ja maapallo yhteinen kotimme, ja jonka perustana on vapaus, joka poistaa

eriarvoisuuden, vallankäytön ja väkivallan yhteiskuntamme perustana.

Näistä uuden ajan perusnäkemyksistä, periaatteista ja tavoitteista nousevat ne keinot ja tavat, joilla uutta aikaa edistetään, eivätkä ne luonnollisesti voi olla näiden vastaisia. Keinoja ei ole tarve erikseen määritellä, koska ne ilmenevät näistä näkemyksistä, periaatteista ja tavoitteista luonnollisesti.

Mitä mahdollisuuksia uusi aika tarjoaa

Uusi aika tarjoaa meille mahdollisuuden nähdä todellisuus ja oma itsemme uudella tavalla ja elää ja toimia maailmassa tavalla, joka haastaa kaiken sen mihin olemme tottuneet ja oppineet.

Uusi aika tarjoaa vahvan perustelun sille, miksi meidän tulee nyt tehdä uusia kestäviä elämäntapavalintoja uudelta elämänyönteiseltä perustalta, ja miksi ne ovat nyt erityisen tarpeellisia ja välttämättömiä. Meidän tulee elää toisin, jotta voimme pelastaa itsemme ja luonnon monimuotoisuuden ja elinvoiman sekä hillitä ilmastonmuutosta.

Uusi aika on mahdollisuus tavata muita uuden ajan ystäviä, käydä keskusteluja ja saada vahvistusta ja tukea uuden elämän opettelumme ja elämiseemme. Se tarjoaa mahdollisuuden ottaa vastuuta tulevaisuudesta ja tehdä työtä sen eteen tavalla, joka sinulle parhaiten sopii, on luontaista ja mielekästä ja myös yhdessä muiden kanssa.

Uusi aika on mielenkiintoinen harrastus ja älyllinen haaste ymmärtää meidän ja luomiemme yhteiskuntien perustana olevia maailmankuvia ja arvoja ja niiden luomia kulttuureja. Sitä miten ne noudattavat tietoisuuden evolutiivisen prosessin lainalaisuuksia ja periaatteita elämän kaikilla tasoilla. Se on evolutiivisen elämäntietouden opiskelua ja ymmärtämistä.

Uusi aika on tutkimusmatka omaan itseemme ja siihen, miten näemme todellisuuden ja elämän suoraan ilman mieleemme luomia uskomuksia. Se on oman ihmisyytemme haastamista pinnalta syvälle todelliseen yhteiseen ihmisyyteemme asti. Voit myös tutustua ns. nondual-näkemyksiin, idän perinteisiin oppeihin ja filosofioihin ja ymmärtää niiden sanomaa oman avautumisen ja laajentuvan uuden ajan tietoisuutesi avulla.

Uusi aika tarjoaa meille siis uuden kestävämmän elämäntavan opettelua, mielenkiintoisen uuteen elämäntietouteen keskittyvän harrastuksen, itsesi haastamista pinnalta syvälle asti, uusien samanhenkisten uuden ajan ystävien kohtaamista ja mahdollisuuden ottaa vastuuta tulevaisuudestamme ja tehdä työtä sen eteen.

Kaikkea ei tietenkään pysty eikä kannata tehdä samaan aikaan, joten valitse se mikä itseäsi eniten kiinnostaa. Tärkeää on se, että pääset alkuun uudessa ajassa.

Mitä nykyisen elämänmallimme tilalle

Uusi aika kokonaisvaltaisena ja uutena elämänfilosofiana ja todellisuutena, korvaa nykyisen elämänmallimme tuoden tilalle uudet näkemykset elämämme perustasta.

Ekologisesti ja inhimillisesti kestävä, syväekologinen elämää kunnioittava ja elämäyhteisyyteen perustuva elämäntapa, korvaa nykyisen materialistisen, luontoa tuhoavan ja ihmisyyttämme uhkaavan kulutukseen ja erillisyyteen perustuvan elämäntapamme.

Evolutiivinen elämäkeskeinen ja holistinen kaiken kattava yhtenäistävä maailmankuva, korvaa minä- ja ihmiskeskeiset erillistävät ja erillisyyteen perustuvat maailmankuvat.

Luottamus elämään ja evoluutioon elämään merkitystä ja tarkoitusta luovana ”elämänuskona”, korvaa aiemmat yliluonnolliset, korkeampaan voimaan ja auktoriteettiin perustuvat uskonnot ja ideologiat.

Orgaaninen elämään perustuva ja mm. kvanttifysiikan kuvaama tietoinen todellisuuskäsitys laajentaa mekanistisen, materialistisen ja objektiiviseen todellisuuteen perustuvan todellisuuskäsityksen ja ns. Newtonilaisen tieteen perustaa.

Ihmisytemme todellisen olemuksen oivaltaminen tietoisuutena ja elämänä, korvaa erilliseen minään ja toiseuteen perustuvan ihmiskuvamme.

Uusi aika tarjoaa siis uuden elämäntavan, ”uskonnon”, tieteen, maailmankuvan ja ihmisyyden. Uudelta elämäkeskeiseltä ja tietoiselta perustalta syntyvät sitten uudet yhteiskunnalliset, taloudelliset ja muut elämäämme tukevat järjestelmät, elämän ja sen hyvinvoinnin ollessa tämän välttämättömänä perustana ja perusteluna.

Uusi aika ei paranna tai uudista nykyistä elämänmalliamme, vaan luo kokonaan uuden. Se aloittaa uuden ns. 2. evoluutiovaiheen ihmiskunnan tietoisuuden kehityksessä, jota voidaan verrata itsetietoisuuden heräämiseen n. 70 000 vuotta sitten. Se aloitti ihmisen maailmanvalloituksen ja olemme nyt päätyneet tilanteeseen, jossa olemme itse uhaksi itsellemme.

Nyt evoluutio tarjoaa mahdollisuuden tehdä kehityshyppäys itsetietoisuudesta elämäntietoisuuteen, mutta se edellyttää itsetietoisuutemme luomasta erillisyydestä ja erillisestä omakuvasta luopumista. Kova haaste, mutta mahdollinen.

Ristiriidat, joihin uusi aika tarjoaa ratkaisuja

Me elämme maailmassa, jota määrittävät monet ristiriidat. Ne aiheuttavat ongelmia niin meille itsellemme, yhteiskunnillemme kuin laajemmin koko maailmassa. Olemme tuhoamassa oman elämämme perustaa, emmekä oikein ymmärrä miksi näin teemme. Sanomme, että se johtuu meille luontaisesta ahneudesta, kilpailusta, eriarvoisuudesta tai poliittisesta ja taloudellisesta

järjestelmästä, joka ei enää aja meidän etujamme, vaan omia etujaan.

Mutta kaiken tämän takana on paljon syvemmälle ihmisyyteemme meneviä syitä, ristiriitoja itsemme, toistemme, luonnon ja maailmamme välillä.

Ristiriita luomamme erillistyneen todellisuuden ja elämän välillä tuottaa vaikeasti hallittavan elämän, jota pyrimme hallitsemaan. Meillä on tarve hallita elämää.

Ristiriita itsemme ja sisäisen todellisuutemme välillä tuottaa tyhjyyden tunteen, jota sitten pyrimme täyttämään tunteilla, elämyksillä ja ulkoisilla asioilla. Meillä on tarve kokea olevamme jotakin.

Ristiriita itsemme ja ulkoisen todellisuuden välillä tuottaa toiseuden kokemuksen, jota pyrimme ottamaan haltuun mahdollisimman paljon. Meillä on tarve omalle ja sen puolustamiselle.

Ristiriita oman elämämme ja muiden elämän välillä tuottaa eriarvoisuuden ja kilpailutilanteen välillemme. Meillä on tarve kilpailla toistemme kanssa.

Ristiriita elämäntapamme ja luonnon välillä tuottaa uhan elämällemme tuhoamalla ja saastuttamalla luontoa ja elinympäristöämme. Meillä on tarve kuluttaa tavalla, joka menee yli luonnon kestokyvyn.

Ristiriita meidän ja luomamme järjestelmän välillä tuottaa vallankäyttöä ja heikompien alistamista. Meillä on tarve hallita toisiamme.

Mutta ristiriita, joka kaikki edellä mainitut ristiriidat lopulta aiheuttaa, on ristiriita erillisen omakuvan, jota itseksi kutsumme, ja todellisen ihmisyytemme ja elämän välillä, joka tuottaa erillisyyden kokemuksemme. Meillä on tarve tuntea olevamme erillinen ja erityinen.

Vain tämän ristiriidan poistuminen avaa tien eteenpäin ja näiden muiden ristiriitojemme ratkaisemiseen.

VALISTUNUT ITSESTÄ VAPAA ANARKISMI

Uuden ajan valistuneessa yhteiskunnassa yksilönvapaus tarkoittaa vapautta "itsestä" ja sen luomasta erillisyydestä.

Valistunut itsestä vapaa anarkismi on uuden ajan yhteiskunnan perusta ja tapa toteuttaa se.

Vapausaate, joka vie uuteen aikaan

Me luomme ja ylläpidämme kapitalistista taloudellista, sosiaalista ja poliittista järjestelmää omalla palkka- tai muulla ansiotyöllämme ja kulutuksellamme, joita toteutamme markkinoilla.

Kapitalistinen talousjärjestelmä ja sitä tukeva yhteiskunnallinen ja valtiollinen järjestelmä eivät ole mitään ”ulkoa annettuja ikuisuuksia ja totuuksia”. Ne syntyvät meidän omasta toimestamme ja työstämme joka hetki.

Kun elämämme merkityksellisestä tekemisestä on muodostunut abstraktia palkkatyötä, jossa työn tulos ei ole enää meidän hallussa tai hallinnassa, niin tämän tekemisen muuttuminen työksi, on synnyttänyt myös kapitalistisen järjestelmän ja ylläpitää sitä.

Kapitalistinen järjestelmä puolestaan luo sitä tukevan yhteiskunnallisen todellisuuden ja valtiokoneiston, jota voisi kutsua ”erillisyyden ja erillistämisen järjestelmäksi”.

Tämä kaiken erillistävä järjestelmä on vienyt meiltä otteen omasta elämästämme ja ulkoistanut sen osaksi tätä järjestelmää. Yhä suurempi osa elämästämme on riippuvainen taloudesta ja valtiollisesta, yhteiskunnallisesta koneistosta. Meistä on tullut hyvinvointivaltion otteessa eläviä, ei vapaita toimijoita.

Koska me itse luomme ja tuemme tätä järjestelmää, niin me itse voimme myös lopettaa sen tukemisen ja lopulta

viedä siltä elinvoiman. Voiman, joka on nyt muodostumassa uhkaksi itsellemme ja maapallomme elinvoimalle.

Ratkaisu tämän erillisyyden ja sen synnyttämän kapitalistisen ja yhteiskunnallisen järjestelmän purkamiseksi, on kääntää tämä joka hetki tapahtuva ”luomisprosessi” päinvastaiseksi. Muuttamalla abstrakti palkkatyömme jälleen merkitykselliseksi, elämäämme tukevaksi ja siihen kiinteästi liittyväksi elämän aktiviteetiksi, myös kapitalistinen ja yhteiskunnallinen erillistämisen järjestelmä muuttuu elämää tukevaksi ja edistäväksi.

Muutos ei tapahdu hetkessä, mutta se on mahdollinen. Se ei tapahdu vastustamalla, vaan meidän tulee vetää tukemme pois nykyiseltä ja lähdeittävä luomaan uutta elämää, joka ei enää perustu erillistämiseen, vaan elämämme palauttamiseen luonnolliseksi ja mielekkääksi.

Me voimme luoda ”murtumia” kapitalismiin. Luoda elämässämme tilanteita ja tapahtumia, joissa toimimme ja elämme toisella tavalla ja näin toimien lakkaamme tukemasta kapitalistista järjestelmää. Nämä murtumat avaavat meille myös mahdollisuuksia nähdä toisenlainen maailma mahdollisena ja luoda sitä tässä ja nyt. Voimme elää uuden maailman todeksi omassa elämässämme, eikä meidän tarvitse odottaa tulevaa kapitalistisen järjestelmän lopettavaa vallankumousta tai romahdusta.

Työmme tuottaa välineitä voiton tekemiseen tavaroiden ja palveluiden avulla, jotka monesti ovat vain turhakkeita, ekologisesti ja sosiaalisesti kestäväntöntä kulutusta, mutta eivät tuota välineitä hyvän elämän toteuttamiseen ja merkityksen luomiseen omaan elämäämme.

Abstrakti työ luo meille myös erilaisia identiteettejä ja rooleja. Näin nämä sosiaaliset suhteemme perustuvat usein myös kapitalismiin ja sen eteen tekemäämme työhön, ei aitoon yhteisöllisyyteen tai vuorovaikutukseen toistemme kanssa.

Kun luovumme tekemästä ja ylläpitämästä kapitalismia, niin silloin palautamme elämönhallintamme ja itsemääräämisoikeutemme takaisin itsellemme, ja elämän luonnollisen merkityksen ja arvokkuuden elämäämme.

Tavoitteenamme on palauttaa yhteys omaan itseemme, ympäröivään luontoon, elämäämme ja kanssaihmissiimme. Luoda aitoa yhteisöllisyyttä ja vuorovaikutusta, joka luo ja ylläpitää merkityksellistä tekemistä ja mahdollistaa kestävä ja vastuullisen elämäntavan toteuttamisen. Elämäntavan ja itsemme toteuttamisen tavalla, joka ei ole enää ristiriidassa muun elämän ja ihmisten kanssa.

Kun luovumme kapitalismista, kysymys on voimaantumisestamme ja elämän saamisesta takaisin elämäämme. Nyt olemme monesti kadottaneet luonnollisen elämämme ja ihmisyytemme kapitalismin luomaan toiseuteen ja ulkopuolisuuteen. Olemme menettäneet merkityksen ja arvokkuuden elämästämme.

Luomalla murtumia kapitalismiin ja luomalla uutta maailmaa todeksi elämässämme tässä ja nyt, omasta elämästämme ja toiminnastamme tulee poliittinen voima ja tapa luoda merkitystä ja arvokkuutta elämäämme. Tästä tavoitteesta olemme varmastikin samaa mieltä. Yhtä tärkeää kuin "kapitalismin murtaminen" on se, että saamme takaisin elämäämme merkityksen ja arvokkuuden, jotka usein ovat hävinneet elämästämme.

Hyvä merkityksellinen elämä itselle, on myös hyvä elämä muille ja maapallolle. Kaksi kärkeä yhdellä iskulla.

Kapitalismin jälkeen - VIVA!

Mikään ideologia, jota on tarjottu ratkaisuksi kapitalismin tilalle kuten sosialismi, kommunismi tai anarkismi, ei tule onnistumaan, vaikka sen tavoite olisikin yhdensuuntainen uuden ajan "valistuneen yhteiskunnan" kanssa. Niin kauan kuin olemme oman itsemme vallassa, emme pysty luomaan yhteiskuntaa, joka olisi eriarvoisuudesta, vallankäytöstä, pakkovallasta tai väkivallasta vapaa ja aidosti yhteisöllinen ja solidaarinen muiden ihmisten ja myös muun luonnon kanssa.

Vasta kun olemme riittävässä määrin vapautuneet "itsen vallasta", pystymme uuden ajan mukaisen valistuneen yhteiskunnan luomaan. Tämän takia kaikki huomio ja panostus tulisi nyt tehdä ihmisten vapauttamiseksi itsen vallasta ja ymmärtää, että vain sen kautta voimme luoda uuden kestävä ja mahdollisen maailman. Valistuneen

yhteiskunnan ja rauhantilan, jossa taistelu itseämme, toisiamme ja luontoa vastaan on päättynyt.

"Anarkismi on taloudellisista, yhteiskunnallisista ja sosiaalisista valtahierarkioista vapaata yhteiskuntaa tavoitteleva poliittinen ideologia, joka korostaa yksilönvapautta." Wikipedia.

Uuden ajan lisäys on, että yksilönvapaus tarkoittaa yksilön vapautta itsestä ja sen luomasta erillisyydestä. Itsestä vapaa anarkismi on uuden ajan valistuneen yhteiskunnan perusta.

Kyse ei ole niinkään näiden eri ideologioiden valuvirheistä, vaan siitä, että niitä toteuttavat ihmiset eivät ole niiden esittämään yhteisyyteen ja solidaarisuuteen olleet valmiita muuten kuin puheissa. Teoissa on toteutunut sitten se erillisyyteen ja eriarvoisuuteen perustuva ihmiskäsitys ja maailmankuva, joka aatteen kannattajilla on ollut. Tämä johtaa aina ennen pitkään lopputulemaan, joka ei enää ole aatteen mukainen. Idealismi sortuu realismiin jalkoihin.

Tämän vuoksi uuden ajan näkemyksiä ei voi myöskään ymmärtää nykyisestä erillisyydestä käsin. Siksi on korostettava tätä koko uuden ajan perustana olevaa uutta yksilönvapautta, vapautta itsestä. Muuten joudumme vain jatkuvaan ja turhanaikaiseen väittelyyn ja väärinymmärrykseen toistemme kanssa.

Uusi aika syntyy nykyisen ulkopuolella, uuden ajan itsestä vapaan tietoisuuden ja todellisuuden oivaltaneiden

toimesta ja parissa. Uuden ajan kapinalliset ovat valistuneen itsestä vapaan anarkismin eli VIVA:n kannattajia.

Kapitalismi ja eliitti, jota vastaan anarkismi yli 100 vuotta sitten kävi, ovat nyt tulossa tiensä päähän varallisuuden räikeän harvojen käsiin keskittymisen ja pahenevien ympäristöongelmien vuoksi. Lisäksi vasta nyt olemme lähestymässä itsevapaata tietoisuutta, joka voi tästä anarkismista tehdä totta. Uuden ajan valistunut itsestä vapaa anarkismi tarjoaa nyt "voiton" kapitalismista ja eliitin vallasta.

Iso ero perinteiseen anarkismiin on, että vallankumous ei perustu edes väkivallattomaan yhteenottoon vallanpitäjien kanssa, vaan siihen, että vedämme niiltä tukemme pois. Näin kapitalismi tuhoaa itse itsensä, kuten käy myös edustukselliselle demokratialle, kun kulutus ja äänestäminen vähenevät riittävästi.

Perinteinen anarkismi hakee suoraa valtaa ja elämisen mahdollisuuksia kansalle, VIVA hakee ratkaisua ihmiskunnalle ja elämälle vähentämällä luontorasitusta. Köyhät maat nousevat kapinaan saadakseen välttämättömät elinmahdollisuudet ja elintason, rikkaat maat vähentävät omaa kulutustaan VIVAN avulla. Lopulta uuden ajan anarkismi luo maailman, joka on tasapainossa itsensä ja luonnon kanssa ja mahdollistaa hyvinvointia kaikille.

Valistunut yhteiskunta

Valistuneen yhteiskunnan perustana ovat positiivinen ja evolutiivinen ihmiskäsitys, elämäkeskeinen todellisuuskäsitys, ekologinen ja evolutiivinen maailmankuva ja arvot. Hyvään, mielekkääseen ja onnelliseen elämään keskittyvä kulttuurinen tila, jossa ihmiset luovat itselleen sellaista maailmaa ja yhteiskuntaa kuin he itse haluavat ja hyvä elämä edellyttää. Hyväksyen kuitenkin elämäkeskeiset ja humanit arvot, joita vastaan ei saa toimia.

Vapaus on valistuneen yhteiskunnan perusta ja tavoite. Valistunut yhteiskunta antaa jäsentensä elää ja olla vapaasti ja purkaa tätä estäviä nykyisiä rakenteita ja esteitä. Valistunut yhteiskunta varmistaa, että kaikilla sen jäsenillä on yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet saada elämälleen välttämättömät perusresurssit: ravinto, asunto, turvallinen elinympäristö, terveydenhuolto, koulutus ja oppimismahdollisuudet sekä osallistumisoikeus yhteisten asioiden hoitamiseen.

Se on yhteiskunta, joka mahdollistaa ja tukee jäsentensä oma-aloitteista itsensä kehittämistä ja toteuttamista, siten kuin kullekin yksilölle on ominaista ja luontaista. Yhteiskuntaa leimaa toiminnan ja elämän moninaisuus ja erilaisuus. Se on monimuotoista elämää ja kanssakäymistä.

Valistunut yhteiskunta tähtää jäsentensä onnellisuuteen, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävään, hyvään ja

mielekkääseen elämään. Se on jäseniään varten, eikä omaa omia tavoitteita ylitse jäsentensä.

Se on osallisuusyhteiskunta, jossa sen jäsenet itse osallistuvat itseään koskeviin päätöksiin mahdollisimman lähellä todellisuutta. Valtaa jaetaan ylöspäin vain, jos asian laajuus tai merkitys sitä vaativat. Silloinkin jäsenillä on veto-oikeus ylemmällä tasolla tehtyihin päätöksiin.

Valistunut yhteiskunta tavoittelee alueellisesti ekosysteemipohjaista omavaraisuutta, jotta riippuvuus muualta hankittavista resursseista vähenee. Silloin on paremmat mahdollisuudet selviytyä edessä olevista poikkeustiloista. Se mahdollistaa myös myöhemmin resurssipohjaisen talouden toteuttamisen.

Se suojelee ympäristöä ja luontoa ja varmistaa, että yhteiskunnan ja sen jäsenten toiminta pysyy ekologisesti kestäväällä tasolla. Se valistaa jäseniään, jotta yhteiskunta ei aiheuta ilmastonmuutosta ja muita luonnolle ja ihmisille tuhoisia vaikutuksia.

Se ylläpitää alueellista turvallisuutta, mutta pyrkii laajaan yhteistyöhön lähialueiden kanssa siten, että nykyisten valtionrajojen merkitys ja vaikutus häviävät ja tarve voimakeinojen käyttämiseen häviää eri alueiden välillä.

Valistuneen yhteiskunnan aineksia ovat mm. seuraavat:

VAPAUS

Yksilönvapaus on kaiken keskiössä. Ilman vapautta olemme aina jonkun toisen tai järjestelmän vallankäytön kohteena. Vapaus on mahdollisuutta valita miten elää elämäänsä ja antaa tämän mahdollisuuden myös muille.

PERUSTARPEET

Elämälle välttämättömät resurssit kuten ruoka, asunto, koulutus, terveydenhoito ja turvallisuus on varmistettava kaikille, jotta todellinen vapaus on mahdollinen. Maapallon resurssit ovat yhteisiä.

KOULUTUS

Kaikilla on oikeus koulutukseen, joka edistää omien taipumustensa mukaista itsensä toteuttamista ja antaa opastusta luonnollisen elämän elämiseen.

IHMISOIKEUDET

Tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus, jotka koskevat kaikkia. Ilman näitä syntyy aina eriarvoisuutta ja vallankäyttöä, jotka johtavat vähemmistöjen alistamiseen ja hyödyntämiseen.

TYÖ

Vapaaehtoinen työ, jossa jokainen löytää oman luontaisen tapansa tehdä työtä kaikkien hyväksi. Tällöin ei tarvita palkkatyötä eikä muitakaan ulkoisia pakotteita.

OMISTUS

Omistusoikeus on vallankäyttöä ja rajoittaa muiden elämistä. Omistukset ovat syntyneet yleensä yhteisten, aikojen saatossa tapahtuneiden ponnistusten avulla ja ovat siksi yhteisiä, eivät yksityisiä.

TALOUS

Paikallistalous, lähiyhteisöt, yksityisyys ja yhteisöllinen omavaraisuus ja vastuu yhteisön jäsenistä. Yksilön yksityisyys on varmistettava myös yhteisön sisällä. Vaihdantaa toisten yhteisöjen kanssa.

YHTEISÖ

Kaikkien osallistuminen yhteisten asioiden hoitamiseen ja niistä päättämiseen. Asioista on päätettävä siellä missä koetaan niiden vaikutukset ja niiden toimesta, joita asiat koskevat.

YHTEISKUNTA

Vapaus valtiosta, hallituksesta, enemmistödemokratiasta, laeista ja armeijasta. Nämä ovat aina vahvimman ja vallassa olevan eliitin omaksi suojakseen rakentamia välineitä. Vapaat ihmiset eivät tarvitse niitä. Aina on kuitenkin pieni vähemmistö, joka rikkoo yhteisön käyttäytymismalleja ja sääntöjä. Heitä pitää auttaa sopeutumisessa yhteisöön, ei sulkea vankilaan.

VALLANKUMOUS

Vallankumouksessa ei oteta valtaa itselle nykyisiltä vallankäyttäjiltä, vaan luodaan uusi yhteiskunta, jossa valta ja hallinto ovat hajautettua ja paikallista.

SISÄINEN VAPAUS

Yksilönvapaus laajenee uudessa ajassa koskemaan myös sisäistä vapautta erillisyyden kokemuksestamme ja luodusta omakuvasta. Tämä on nyt mahdollista luonnollisesti ihmiskunnan lähestyessä uutta evolutiivista elämäkeskeistä ja luonnollista todellisuuskäsitystä ja maailmankuvaa. Tämä luo edellytykset vapauden ja vapaan yhteiskunnan toteuttamiselle.

ME TEEMME SEN

Uudessa ajassa ”vallankumous” tarkoittaa tuen pois vetämistä nykyisiltä vallankäyttäjiltä ja järjestelmiltä ja uuden yhteiskunnan luomisesta vapaudesta ja omista elämänvalinnoistamme käsin.

VÄKIVALLATTOMUUS

Väkivalta on vallankäyttöä ja toisten ihmisten ihmisyyden ja vapauden rajoittamista, eikä sitä tule tämän vuoksi hyväksyä missään muodossa. Uudessa ajassa painopiste ei ole nykyisen järjestelmän vastustamisesta, vaan uuden yhteiskunnan ja maailman luomisesta vapaudesta ja elämästä käsin.

EKOLOGISUUS

Ekologinen kestävyys on kaiken elämän ja toiminnan välttämätön edellytys. Aineellisen ja ympäristöä haittaavan ja kuluttavan kulutuksen vähentäminen on välttämätöntä, jotta saavutetaan riittävän nopeasti tasapaino luonnon uusiutuvan biokapasiteetin kanssa, ja näin pystymme hidastamaan ilmaston lämpenemistä.

HYVÄ ELÄMÄ KAIKILLE

Uuden ajan tavoitteena on luoda edellytykset sille, että kaikki maailman ihmiset voisivat elää vapaana oikeudenmukaista ja tasa-arvoista elämää. Elämää, jossa ei ole enää ristiriitaa meidän itsemme ja maapallomme välillä (eettisyys ja ekologisuus), ja jossa eriarvoisuus kaikilla sen eri ilmenemisen tasoilla on päättynyt. Eriaisuutta arvostetaan elämän monimuotoisena ilmentymänä.

Vaikka perinteisessä anarkismissa ja uuden ajan anarkismissa on hyvin paljon samaa, niin ero lähestymistavoissa on kuitenkin selvä. Perinteisessä anarkismissa tavoitteena on päästä irti "orjuudesta ja sorrosta", jotta ihmiset olisivat vapaita toteuttamaan itseään. Uudessa ajassa sisäinen vapaus on se, joka ilmenee ja luo vapaan yhteiskunnan, jossa ei ole tarvetta vapautta kahlehtiville järjestelmille.

Toki uudessa ajassa sisäinen vapautuminen, että alkaa elää todellisuudessa ilman "itseä", ja muutokset yhteiskunnassa tapahtuvat yhtä aikaa, mutta kestävän perustan yhteiskunnalle luovat sisäisesti vapaat ihmiset.

Tämän lähestymistavan eron vuoksi aiemmin ei ole pystytty luomaan vapaita yhteiskuntia. Nyt siihen on kuitenkin aito evolutiivinen mahdollisuus, kun elämme modernissa ja postmodernissa maailmankuvassa ja maailman tila on pakottamassa meitä eteenpäin kohti elämäkeskeisiä maailmankuvia, joissa erillisyyttä, eriarvoisuutta ja valtaa ylläpitävän luodun omakuvan vaikutus vähenee ja lopulta häviää.

Uuden ajan ”anarkistinen” ohjelma on radikaali vain, kun tarkastelemme sitä nykyisestä maailmasta ja järjestelmästä käsin. Vapaudesta käsin se on luonnollinen ja itsestään selvä.

Tarvitsemme uutta elämän paradigmaa

Ratkaisua maailman globaaleihin ja yksilötason ongelmiin ja kaikkeen siltä väliltä, ei löydetä nykyisestä tavastamme tarkastella ja tulkita ympäröivää maailmaamme ja todellisuuttamme, vaan ne löytyvät uudeksi elämän paradigmaksi kutsutusta tavasta hahmottaa ja tulkita maailmaamme ja todellisuuttamme.

Uuden elämän paradigman 3 tärkeintä näkökulmaa ovat:

Elämäkeskeinen näkökulma

Elämää ja sen eri ilmenemismuotoja kuten kulttuuria, yhteiskuntaa ja taloutta tulee tarkastella elämästä itsestään ja todellisuudesta, ei näistä luoduista ilmentymistä käsin. Ilmentymät edustavat aina sitä todellisuuden tulkintaa, jolle ne ovat syntyneet, eivätkä

siksi kykene vastaamaan muuttuneisiin olosuhteisiin, mikäli nämä ylittävät vallitsevan todellisuuskäsityksen.

Evolutiivinen näkökulma

Kehitys on aina sopeutumista muuttuneisiin oloihin, olivat nämä sitten ulkoisia tai sisäisiä. Ilman muuttuneiden olojen luomia ongelmia ja painetta ei synny kehitystä. Evolutiivinen kehittyminen on uuden maailmankuvan ja arvomaailman luomista, joiden avulla ratkaisemme syntyneet ongelmamme niin yksilö-, yhteisö-, yhteiskunta- kuin maapallomme tasolla. Meidän on siis mentävä eteenpäin löytääksemme ratkaisut aikamme luomiin ongelmiin.

Holistinen näkökulma

Tarkastelemme maailmaamme ja todellisuuttamme kokonaisuudesta käsin ja kokonaisvaltaisesti. Tämä luo meille kyvyn nähdä yksityiskohdat ja miten ne liittyvät kokonaisuuteen. Näkökulmamme todellisuuteen on esimerkiksi maapallo, ihmiskunta, elämä, kaikkien etu.

Nämä näkökulmat yhdessä luovat uuden tavan tarkastella ja tulkita maailmaamme, sen eri ilmiöitä ja muuttuneiden olosuhteidemme luomia ongelmia. Ne luovat uuden elämän paradigman, joka tarjoaa avaimet nykyisten ongelmiamme ratkaisujen pohjaksi.

Uusi elämän paradigma edellyttää aiemmasta todellisuuskäsityksestä luopumista ja täten tietoisuutemme laajentumista verrattuna aiempaan. Uusi

paradigma on yhtä luonnollinen kuin aiemmatkin paradigmat, mutta nyt se tarjoaa meille edellytykset jatkaa elämää, joka on elämisen arvoista.

Uusi paradigma tulee vallitsevaksi, kun on saavutettu ns. kriittinen massa uutta tietoisuutta eli uuden paradigman ja laajemman tietoisuuden omaavia ihmisiä. Maailmamme muuttuu sitten heidän toimestaan, heidän saadessaan yhä laajempaa kannatusta. Millä tavalla tämä tapahtuu ja millä aikataululla, jää nähtäväksi.

Uusi paradigma luo meille edellytykset muuttaa maailmamme ja elämäntapamme ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestäviksi, yhteiskuntamme vapautta ja vastuuta edistäviksi, kulttuurimme ja elämämme mielekkäiksi ja merkityksellisiksi sekä meidät itsemme sisäisesti vapaiksi. Mikä onkin kaiken edellä mainitun edellytys.

Kaikki lähtee siis meistä itsestämme ja siitä, kuinka tarkastelemme maailmaamme ja todellisuuttamme ja kuinka muutamme tämän uuden todellisuuden näkemisemme uudeksi maailmaksi, yhteiskunnaksi ja elämäksi.

Kun vaihdamme todellisuuden hahmottamisen ja tulkinnan uuden paradigman mukaiseksi, niin todellisuus avautuu hyvin erilaisena kuin mihin olemme aiemmin tottuneet. Todellisuus ei ole enää staattinen ja ulkopuolellamme, vaan nyt se on dynaaminen, jatkuvasti muuttuva ja kehittyvä todellisuus, ja me itse vaikuttamme

merkittävästi sen syntymiseen. Todellisuus on sisäisen todellisuutemme heijastamaa, ja me olemme sen olennainen osa.

Matka uuteen on pitkä ja haastava, koska se edellyttää perustavanlaatuista murrosta ja muutosta tavassamme hahmottaa ja tulkita maailmaa ja itseämme. Avain näiden todellisuutta luovien käsitystemme muuttamiseen on kuitenkin selkeä. Meidän tulee nähdä nykyisten käsitystemme ja uskomuksiemme rajallisuus ja vajavaisuus ja rohkeasti haastaa oma itsemme ja se, miten nyt näemme todellisuuden ja miten toimimme eri elämänaloilla.

Me tarvitsemme nyt muutoksia siinä, miten hahmotamme todellisuutta ja siinä, kuinka eri elämämme osa-alueet ilmenevät siitä.

Todellisuus- ja ihmiskäsityksen muutos

Meidän on siirryttävä newtonilaisesta, mekanistisesta ja materialistisesta todellisuuskäsityksestämme luonnolliseen ja tietoiseen todellisuuskäsitykseen, ja itse- ja ihmiskeskeisestä dynaamiseen, kehittyvään ja elämäkeskeiseen ihmiskäsitykseen.

Elämän kontekstin, maailmankuvan ja arvomaailman muutos

Meidän on siirryttävä oman minämme ja ryhmän egoistisesta kontekstista elämän ja evoluution kokonaisedun kontekstiin, modernista ja postmodernista

maailmankuvastamme, arvomaailmastamme ja kulttuuristamme evolutiiviseen ja holistiseen maailmankuvaan ja kulttuuriin.

Elämäntavan muutos

Meidän on vaihdettava ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä ja vastuuton elämäntapamme kestävään, elämää ylläpitävään ja ihmisyyttämme kehittävään elämäntapaan. Meidän tulee muuttaa myös nykyinen yhteiskunnallinen, taloudellinen, teollinen ja kulttuurinen järjestelmä paremmin elämää tukevaksi.

Energiatuotantotavan muutos

Meidän tulee siirtyä fossiilisesta ja saastuttavasta, ilmastomuutosta edistävästä kestävästä energiatuotannostamme, uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvaan kestävään energiatuotantoon.

Talous- ja finanssijärjestelmän muutos

Meidän tulee siirtyä kapitalistisesta, aineelliseen kulutukseen, velanottoon ja globaaliin kilpailuun perustuvasta talousjärjestelmästä, arvolähtöiseen ja taloudellisesti, sosiaalisesti, ekologisesti ja eettisesti kestäväan talouteen. Reaalimaailmasta irrallaan olevasta, globaaleja talouskuplia ja kriisejä aiheuttavasta finanssijärjestelmästä, reaalielämää tukevaan ja mahdollista maailmaa edistäväan rahoitusjärjestelmään.

Poliittisen järjestelmän muutos

Meidän tulee siirtyä talouden talutusnuorassa olevasta, näennäisdemokraattisesta ja eliitin vallassa olevasta poliittisesta järjestelmästä, suoraan kansalaisvaikuttamiseen ja ihmisten, yhteisöjen ja elämän etuja ajavaan suoraan demokratiaan.

Yhteiskunnallisen järjestelmän muutos

Meidän tulee siirtyä valtio- ja eturyhmäkeskeisestä, korporatiivisesta ja saavutettujen etujen puolustamiseen keskittyvästä yhteiskunnallisesta järjestelmästä, ihmisten, yhteisöjen ja elämän ehtoja ylläpitävään ja edistävään ja myös tulevat sukupolvet huomioon ottavaan yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen, jossa kaikkien etu on ensi sijalla.

Koulutuksen ja kasvatuksen muutos

Meidän tulee siirtyä mekanistisesta, ylhäältäpäin ohjatusta, tiedon jakamiseen perustuvasta ja yhteiskunnan ja talouden etuja varten tapahtuvasta kasvatuksesta ja koulutuksesta, oppimisen, kasvamisen ja kehittymisen mahdollistavaan, itseohjautuvaan ja elämään perustuvaan ekosysteemiin.

Terveydenhuollon muutos

Meidän tulee siirtyä erillisten sairauksien poistamiseen erikoistuneesta, medikalisoituneesta terveydenhuollosta kokonaisvaltaiseen, ihmiskeskeiseen ja ennaltaehkäisevään terveyden ja hyvinvoinnin luomisen ekosysteemiin.

Työelämän muutos

Meidän tulee siirtyä hierarkkisesta, esimies/alaisuuteisiin perustuvasta pirstaloituneesta ja ammattikeskeisestä vallankäytöstä, työelämässä yhteisöllisesti uutta luovaan ja vision suuntaamaan arvotuotantoon, joka mahdollistaa osallisten itsensä toteuttamisen ja merkityksellisen tekemisen.

Infrastruktuurin toteuttamistavan muutos

Meidän tulee siirtyä ekologisesti ja inhimillisesti kestävästä rakentamisesta kestävään, ekologiset ja sosiaaliset reunaehdot huomioon ottavaan, todellista hyvinvointia luovaan ja edistävään rakentamiseen ja infrastruktuurin luomiseen.

Kulttuurin muutos

Meidän tulee siirtyä minä- ja ryhmäkeskeisestä modernista ja postmodernista erilliskulttuurista elämään ja ihmisyyttä edistävään yhtenäiskulttuuriin, jossa erilaisuus ja evolutiivinen eriaikaisuus ovat osa kulttuurista rikkautta ja monimuotoisuutta.

Nämä kaikki muutosten kuvaukset ovat vielä hyvin yleisellä tasolla, mutta ne antavat kuvaa siitä, kuinka suuresta muutoksesta on nyt kysymys.

Globaalit tavoitteemme

Me tarvitsemme nyt globaalin tavoitteen ilmastomuutoksen ehkäisemiseksi ja luonnon

monimuotoisuuden ja uusiutumiskyvyn palauttamiseksi ja säilyttämiseksi. Onhan meillä velvollisuus huolehtia maapallostamme.

Meidän tulee hyväksyä maapallon ekologiset rajat kaikelle toiminnalle ja jaettava maapallon luomat mahdollisuudet oikeudenmukaisesti korkean elintason ja matalan elintason maiden välillä. Käytännössä tämä tarkoittaa länsimaiden aineellisen kulutuksen vähentämistä, jotta kehittyville maille tulee tilaa saavuttaa kohtuullinen aineellinen elintaso.

Tämä merkitsee, että elintasoerojen on kavennuttava, eikä se voi tapahtua siten, että kaikki maat saavuttavat länsimaisen elintason. Käytettävissä olevia luonnonvaroja on jaettava yhteisen ihmisyytemme nimissä oikeudenmukaisesti kaikkien ihmisten ja maiden kesken. Mikäli länsimaat eivät tue tätä kehitystä, niin eriarvoisuus ja taloudellinen ja sosiaalinen kuilu vain kasvavat, mikä ajaa meidät kasvavaan vastakkainasetteluun ja jatkuvaan taisteluun hupenevista luonnonvaroista. Tämä ei voi olla länsimaidenkaan intressissä.

Länsimaiden kannattaa hyväksyä tämä aineellisen elintasonsa lasku ja valmistautua siihen ajoissa, sillä muuten olemme jatkuvassa ”sotatilassa” maapallomme suuren väestöenemmistön kanssa. On myös varmistettava, että kun elintaso länsimaissa laskee, niin se tapahtuu maiden sisällä oikeudenmukaisesti eli myös maiden sisäiset elintasoerot tasoittuvat eikä käy päinvastoin, kuten nyt tapahtuu.

Jotta edellä mainittu tavoite aineellisen kulutuksen oikeudenmukaisesta jakamisesta olisi edes teoriassa mahdollista, se edellyttää globaalien eriarvoisuuden pienentämistä. Me tarvitsemme nyt globaalien tavoitteen taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden pienentämiseksi ja elämälle välttämättömän perusturvan varmistamiseksi kaikille ihmisille. **Meillä kaikilla on oikeus elämään riippumatta siitä, missä asumme ja elämme.**

Eriarvoisuuden ja siitä johtuvan epätasaisen aineellisen elintason jakaantumisen perussyynä ovat erilaisuuden pelkääminen ja oman erillisyytemme turvaaminen muiden erilaisuutta vastaan. Me tarvitsemme nyt globaalien tavoitteen ihmisten, yhteisöjen, kulttuurien ja kansojen erilaisuuden hyväksymiseksi ja tästä erilaisuudesta kumpuavien vastakkainasettelujen ja oman turvaamistarpeiden vähentämiseksi ja estämiseksi. **Meillä kaikilla on oikeus erilaisuuteemme ja rauhaan.**

Erilaisuuden hyväksyminen ja näkeminen kulttuurisena rikkautena ja ihmisyytemme toteutumisen välineenä mahdollistaa meille kaikille oikeuden itsemme ilmaisemiseen yksilöllisesti, yhteisöllisesti ja kansakuntina. Me tarvitsemme nyt globaalien tavoitteen ihmisten, yhteisöjen, kulttuurien ja kansojen itsensä ilmaisemisen ja toteuttamisen mahdollistamiseksi ja turvaamiseksi, ja tätä edistävien vallankäyttömuotojen vähentämiseksi vallan keskittymistä purkamalla. **Meillä kaikilla on oikeus itsemme ilmaisemiseen ja toteuttamiseen.**

Me tarvitsemme nyt uutta aikaa ja globaaleja tavoitteita, joiden avulla maapallomme aineelliset luonnonvarat jaetaan kaikkien ihmisten kesken oikeudenmukaisesti ja siten, että se mahdollistaa maapallomme ekologisen tasapainon palauttamisen ja sen monimuotoisuuden ja elinvoiman ylläpitämisen.

Me tarvitsemme uutta aikaa ja globaaleja tavoitteita, joiden avulla eriarvoisuuden globaali poistaminen on etusijalla kaikessa toiminnassamme ja tavoitteenamme sen perustana olevan erilaisuuden hyväksymisen lisääminen, jotta voimme varmistaa kaikille yhdenmukaisen oikeuden itsensä ilmaisemiseen ja toteuttamiseen rauhan oloissa.

Me tarvitsemme nyt uutta aikaa ja globaaleja tavoitteita, voidaksemme jatkaa elämäämme maapallolla inhimillisesti ja rauhan oloissa. **Me tarvitsemme uutta aikaa saadaksemme itsellemme ihmisarvoisen tulevaisuuden.**

UUDEN AJAN TEESIT

Uuden ajan elämänfilosofian teesit osoittavat mitä meidän pitää tehdä rikkoaksemme vallitsevan nykyisyyden, pysyvyyden ja muuttumattomuuden illuusiomme ja herätäksemme uuteen aikaan.

Me olemme pulassa

Olemme ihmiskuntana kohtaamassa historiamme suurimman haasteen. Ilmastomuutos ja luonnontuho tulevat aiheuttamaan ekologisen, sosiaalisen ja taloudellisen romahduksen ja kaaoksen, mikäli emme ala niitä nopeasti torjumaan vähentämällä ilmastopäästöjämme ja aineellista, haitallista ylikulutustamme ja tekemällä sen oikeudenmukaisesti ja globaalia ja maiden sisäistä eriarvoisuutta vähentäen.

Mikäli emme tunnista ja tunnusta, että olemme pulassa ja mihin se tulee johtamaan lähitulevaisuudessa ja jo nyt, näe ja ymmärrä miksi olemme pulassa ja miten voisimme tätä pulassa oloamme helpottaa ja estää, niin kaikki puhe, toiveet ja myös teot ovat vain näennäistä ja vain huonoa omaatuntoamme helpottavaa sijaistoimintaa eikä johda suunnanvaihtoon ja ratkaisun elämiseen todeksi.

Ilman tämän ihmiskuntamme suurimman haasteen kohtaamista kollektiivisesti ja henkilökohtaisesti, ilman sen herättämää surua ja jopa ahdistusta, emme pysty sitä aidosti kohtaamaan ja tekemään niitä muutoksia omassa elämässämme, yhteiskunnassamme, taloudessamme, ja kaikessa mitä nyt tarvitsemme. Tämän uuden ajan ensimmäisen teesin oivaltaminen on alku muutokselle ja paremmalle tulevaisuudelle.

Tämä tietenkin tarkoittaa sitä, että nykyinen elämänmallimme ja yhteiskunnallinen ja taloudellinen järjestelmämme on tullut tiensä päähän. Nyt on

löydettävä uusi tapa elää ja toimia yhdessä. Mikäli emme tätä hyväksy, niin edessämme on jatkuvasti kärjistyvä elinmahdollisuuksiemme hupeneminen. Ensin etelän köyhemmissä maissa, joka johtaa nälkäkuolemiin ja massapakolaisvyöryyn meille pohjoiseen, ja myöhemmin myös omat elinmahdollisuutemme käyvät vähiin.

Me tarvitsemme elämän paradigman muutoksen

Löytääksemme elämäkeskeisyyden elämämme perustaksi, tulee meidän vaihtaa käsityksemme todellisuudesta ja koko maailmankaikkeudesta. Maailmankaikkeus ei ole "kuollutta materiaa" eikä "mekaaninen kellokoneisto" kulkemassa kohti lämpökuolemaa, vaan "elävä, jatkuvasti muuttuva ja uudistuva, orgaaninen ja tietoisuuden evolutiivinen prosessi" ja siten myös meitä eteenpäin vievä elinvoima. Todellisuus ei ole ulkopuolellamme, vaan me olemme "tietoisuus, joka ilmentää itseään elämänä".

Paradigman vaihtamisen vaatimus "kuolleesta materiaasta elävään elämään" on ehkä kaikista vaikein uuden ajan teeseistä tunnistaa ja tunnustaa, koska se muuttaa kaiken mihin olemme kasvaneet, oppineet ja tottuneet. Mutta ilman tätä elämän paradigman muutosta, jatkamme entiseen malliin, mikä ei enää ole mahdollista.

Kuten Einstein on sanonut "me emme voi ratkaista ongelmiamme samalla ajattelulla ja tietoisuudella, jolla ne ovat syntyneet". Se, miten näemme maailmankaikkeuden, maapallomme, ihmisyytemme, elämän ja itsemme,

ratkaisee sen, miten tunnemme ja toimimme. Uusi aika ja uusi elämän paradigma luovat uuden perustan uudelle elämällemme ja maailmalle.

Elä ja anna muiden elää

Elämäkeskeinen uuden ajan todellisuus- ja ihmiskäsitys, maailmankuva ja arvot korostavat yhteistä ihmisyyttämme ja elämäyhteisyyttämme kaiken muun elämän kanssa. Vain yhdessä me voimme pelastua ja pelastaa elämämme perustana olevan luonnon ja sen monimuotoisuuden ja elinvoimaisuuden.

Uuden ajan keskiössä on elämäkeskeisyys, joka tulee nykyisen itse- ja ihmiskeskeisyytemme tilalle, kun menemme eteenpäin tietoisuudessamme. Ilman tätä elämän paradigman muutosta, jatkamme omamme puolustamista, kilpailua toistemme kanssa, käytämme luonnonvaroja yli luonnon uusiutumiskyvyn, ja välittämstä tämän seurauksista tuhoamme muun elämän elinmahdollisuuksia ja ajamme niitä yhä kiihtyvällä tahdilla sukupuuttoon.

Käytämme luontoa kaatopaikkana, jonne dumpaamme jättemme ja saasteet kuten olemme tehneet koko historiamme ajan. Jos emme löydä elämäkeskeisyyttä ja uutta suhdetta luontoon ja elämään nopeasti, on tulevaisuutemme vakavasti uhattuna.

Elämäyhteisyydellä tarkoitamme sitä, että ymmärrämme ja koemme olevamme yhtä ja samaa elämää kaiken muun

elämän kanssa, että me emme ole erillisiä emmekä riippumattomia luonnosta, sen elinvoimasta, monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista.

Uudessa ajassa luomme uuden yhteyden itseemme, toisiimme, luontoon ja maailmaan elämän kautta ja ymmärrämme, että vain yhdessä voimme pelastua edessämme olevasta ekologisesta ja sen luomasta sosiaalisesta katastrofista.

Ekoeettisyys tarkoittaa sitä, että ristiriita itsemme, toistemme, maailman ja luonnon kanssa on hävinnyt. Elämme ekologisesti ja eettisesti kestäväällä tavalla. Oma elämäntapamme on tasapainossa luonnon ja luonnonvarojen käytön kanssa. Elämme luonnon ekologisten rajojen sisällä.

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta. Mikä on hyvää luonnolle, on hyvää meille. Elämme ihmisyytemme eettisten rajojen sisällä.

Maailma muuttuu, kun me muutumme

Meidän itsemme on tehtävä se muutos mitä oma elämämme ja maailma nyt tarvitsee, jotta voimme luoda hyvän ja mielekkään elämän itsellemme, toisillemme ja kaikelle elämälle. Yhteiskunta ja sitä ylläpitävä poliittinen ja taloudellinen järjestelmä muuttuvat sitten uuden elämämme mukaisiksi. Nyt on aika ottaa vastuu ja olla elämän puolella.

Me odotamme koko ajan, että joku muu tekisi jotakin mikä pelastaisi meidät niin ilmastonmuutokselta, luonnontuholta kuin omalta huonolta elämältämme: teknologia, talous, valtio, uskonnot, poliitikot, järjestöt, uushenkisyys, toiset ihmiset. Mutta lopulta on kuitenkin kyse siitä, miten me itse elämme. Se miten me kollektiivisesti elämme, määrittää kaikki muut elämäämme ylläpitävät ja tukevat järjestelmät. Maailma on aina lopulta meidän näköisemme, ja se muuttuu vain, jos me muutumme.

Toki nämä muutkin tahot tekevät muutoksia ja vaikuttavat elämäämme, mutta ne eivät pysty tekemään elämästämme hyvää ja mielekästä pakottaessaan meidät muuttamaan elämäntapojamme. Hyvä ja mielekäs elämä syntyy vain, kun me itse vapaudumme odottamasta muutosta muualta ja muiden toimesta, ja elämme sen tarvittavan muutoksen todeksi tässä ja nyt.

Myöskään luonnolla ja sen osallisilla ei ole aikaa odottaa, että me pakon kautta muutamme elämäntapamme luontoystävälliseksi, vaan luonto tarvitsee nyt sitä, että lopetamme sen tuhoamisen ja jätämme sen rauhaan. Me voimme omalta osaltamme tehdä sen nyt vähentämällä aineellista kulutustamme vain välttämättömään. Se mahdollistaa myös hyvän ja mielekkään elämän siirtäessään huomiomme ”kuolleesta tavarasta elävään elämään”.

Me kehitymme ja menemme eteenpäin

Tietoisuuden evolutiivinen kehitys mahdollistaa etenemistemme nykyisestä modernista ja postmodernista maailmankuvastamme uuden ajan elämäkeskeisiin evolutiiviseen ja holistiseen maailmankuvaan ja arvoihin. Vain menemällä eteenpäin löydämme tarvittavat ratkaisut niin omaan elämäämme, yhteiskuntaan kuin aikamme haasteisiinkin.

Ehkä suurin este aikamme suurten haasteiden ratkaisemiselle on, että emme näe ja ymmärrä tietoisuuden evoluutiota eli sitä, kuinka maailmankuvamme ja arvomme kehittyvät ja ovat kehittyneet ja ovat aina olleet ratkaisu aikansa vallitseviin ongelmiin ja elinolosuhteisiin.

Nykyiset maailmankuvamme eivät tarjoa riittäviä näkemyksiä ja ratkaisuja niiden itsensä luomiin ongelmiin. Siksi meidän tulee mennä rohkeasti eteenpäin ja haastaa itsemme ja maailmankuvamme ja löytää uusi elämäkeskeinen perusta elämällemme, jonka kautta sitten löydämme myös uudet ratkaisut aikamme haasteisiin.

Uusi elämäkeskeinen ihmisyyys on kaiken perusta

Kun oivallamme ja löydämme todellisen ihmisyytemme ja olemuksemme elämästä itsestään ja alamme elää todellisuudessa, siinä mitä on, niin luomme itsellemme hyvän ja mielekkään elämän.

Kun toimimme elämästä käsin, niin luomme aivan uuden elämäkeskeisen suhteen kaikkeen elämään ja ratkaisemme ristiriidan itsemme, toistemme ja luonnon välillä, joka on nyt ajamassa meidät ihmiskuntana maailmaan, joka ei ole enää kauan mahdollinen.

Vain uuden elämäkeskeisen ihmisyytemme oivaltaminen ja sen tuleminen todeksi elämässämme voi meidät pelastaa. Nykyiseltä itse- ja ihmiskeskeiseltä kulutukseen ja materiaan perustuvalta perustalta, emme pysty itseämme pelastamaan.

LOPUKSI

Uusi aika on ainutlaatuinen mahdollisuus luoda vapaa ihmisyyys ja ihmiskunta, joka elää ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävässä ja vastuullisessa maailmassa.

Uusi aika aloittaa ”toisen valistuksen ajan”. Se on 21. vuosisadan ”eloonjäämisoppi”, jossa vapaus, vastuu, luovuus ja kestävyys antavat uuden perustan, uuden todellisuuskäsityksen ja maailmankuvan meille kaikille.

Meillä on unelma uudesta ajasta

Meillä on unelma ”uudesta ajasta”, ajasta, jolloin elämän monimuotoisuus, ihmisten erilaisuus ja kulttuurien rikkaus sekä luonnon arvostaminen elämämme yhteisenä perustana ovat rikkautta ja itsestäänselvyys. Ne eivät enää ole syynä vastakkainasettelulle, oman edun tavoittelulle, yli oman osuuden ottamiselle maapallomme rajallisista resursseista tai syynä ihmisten väliseen epätasa-arvoon ja epäinhimilliseen kohteluun.

Meillä on unelma ”uudesta maailmasta ja ihmiskunnasta”, ihmiskunnasta, joka on päässyt sovintoon itsensä, maailmamme ja maapallomme kanssa. Tuo maailma perustuu jakamiseen ja kunnioittavaan toistemme kohteluun. Tuo maailma on yhteinen ja oikeudenmukainen.

Meillä on unelma ”uudesta ihmisyydestä”, ihmisyydestä, jossa ne, joilla on, ovat valmiita jakamaan sen niiden kanssa, joilla ei ole. Näin ei tapahdu siksi, että se olisi hyväntekeväisyyttä, tai siksi, että antaisimme siitä mitä meillä on yli oman tarpeen. Näin tapahtuu koska me kaikki elämme samalla ja jakamattomalla maapallolla ja olemme sen vuoksi oikeutettuja saamaan oman osuutemme maapallon ja maailman tarjoamista resursseista. Kysymyksessä on unelma ihmisyydestä, jossa jokainen saa oman osansa, ei enempiä eikä vähempää.

Meillä on unelma ”uudesta vapaasta ja luonnollisesta elämästä”, elämästä, jossa jokainen voi toteuttaa omaa

itseänsä ja taipumuksiansa siten kuin on hyväksi itselle ja muille. Sitä elämää kuvastaa elämänilo, vapaus ja vastuu.

Meillä on unelma ”vapauden kesästä”. Sinä kesänä heräämme näkemään ja kokemaan yhdessä, että tämä unelma ”mahdollisesta maailmasta” on mahdollinen ja edessämme. Sinä kesänä tästä unelmasta tulee yhdessä todeksi elettyä elämää, ei enää pelkkiä aikomuksia ja puheita, vaan tekoja yhdessä yhteinen vastuumme ja velvollisuutemme tuntien. Meillä on unelma, että jonakin päivänä tämä on mahdollista ja totta.

Päätös, jonka teemme sydämessämme

Meidän tulee näyttää taloudelliselle ja poliittiselle eliitille, että kohtalomme, tulevaisuutemme, toivomme ja uskomme parempaan tulevaisuuteen eivät ole hetken ”tuulentupia”, vaan päätös, jonka olemme tehneet sydämessämme. Emme saavuttaaksemme itsellemme tai yhteisöllemme etua muihin nähden, vaan nostaaksemme itsemme siitä ”suosta”, johon ahneus ja oman edun tavoittelu lyhytnäköisesti ovat meidät ajaneet.

Me emme ole syyttömiä itsekään, mutta me voimme olla ratkaisu. Eliitillä ei ratkaisua ole, koska he ovat kadottaneet kosketuksen omaan itseensä, elämään ja siihen todellisuuteen, jossa heidän kannattajansa elävät. Toki he tämän tietävät ja siitä myös omassa elämässään kärsivät, mutta järjestelmän tuottamien etujen houkutus saa heidät sen unohtamaan ja kestämaan.

Mikäli tätä uuden ajan tarjoamaa mahdollisuutta ei haluta nähdä ja ajaudumme kaaokseen, silloinkin meidän on puolustettava kaikkien vapautta eikä sortua siihen samaan, mistä nyt vallanpitäjiä syytämme. Siksi meidän tulee aina muistaa yhteytemme ja yhteinen tulevaisuutemme rajallisella maapallolla.

Tulevaisuus on kaikkia varten, ja maapallo on yhteinen kotimme, josta meidän tulee pitää huolta oman ihmisyytemme huolenpidon lisäksi. Meidän ei tule luoda uutta järjestelmää, vaan luoda yhteys kaikkien ihmisten välille ja vapaus, jonka avulla pidämme itsekkäät halumme kurissa.

Kiitos!